

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

20802 *Llei 4/2008, de 23 de desembre, per la qual se suprimeix el gravamen de l'impost sobre el patrimoni, es generalitza el sistema de devolució mensual en l'impost sobre el valor afegit, i s'introdueixen altres modificacions en la normativa tributària.*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta Llei té per objecte la introducció de diverses modificacions en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, el Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, el Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. A més, s'hi introdueixen sengles disposicions en l'àmbit de l'impost sobre activitats econòmiques i de l'impost sobre les primes d'assegurances per donar compliment als acords assolits per l'Administració General de l'Estat amb els representants del sector del transport per carretera amb la finalitat de pal·liar els efectes que l'alça del preu dels combustibles està ocasionant a aquest sector.

II

Les modificacions que afecten l'impost sobre societats responen principalment a la necessitat d'adaptar la legislació fiscal a la reforma comptable que ha estat completada amb l'aprovació d'un nou Pla general de comptabilitat, aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, que desplega la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea.

Aquesta Llei 16/2007 ha instrumentat un procés d'harmonització de les normes comptables espanyoles al marc comptable de les normes internacionals de comptabilitat adoptades a la Unió Europea. Aquestes normes internacionals s'havien incorporat amb caràcter obligatori des de l'1 de gener de 2005 exclusivament per als comptes anuals consolidats dels grups amb societats cotitzades, per la qual cosa la Llei 16/2007 ha fet possible incorporar, amb caràcter general, criteris convergents amb els continguts en el marc comptable comunitari en els comptes anuals individuals de totes les companyies espanyoles, cotitzades o no.

L'aprovació del nou Pla general de comptabilitat fa necessari introduir modificacions en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, atesa la vinculació existent entre el resultat comptable i la base imposable de l'esmentat impost, algunes de les quals són merament tècniques i responen a la nova terminologia utilitzada en el PGC recentment

aprovat, així com el nou tractament comptable pel qual determinats dividends no es comptabilitzen en el compte de pèrdues i guanys com a ingressos, sinó minorant el valor comptable de la inversió.

Atès que aquesta reforma mercantil té efectes respecte als exercicis que s'iniciïn a partir de l'1 de gener 2008, el PGC també conté el règim transitori per a l'aplicació per primera vegada d'aquest. Sobre això, la disposició transitòria única de la Llei 16/2007 estableix que, per a l'elaboració dels comptes anuals que corresponguin al primer exercici que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2008, les empreses han d'elaborar un balanç d'obertura al començament de l'esmentat exercici, el qual s'ha de realitzar d'acord amb les normes establertes a l'esmentada Llei i a les seves disposicions de desplegament. En particular, les disposicions transitòries del PGC despleguen els criteris per elaborar el balanç d'obertura d'acord amb els criteris de valoració, qualificació i registre incorporats en el nou marc comptable, la qual cosa suposa fer ajustos com a conseqüència de la primera aplicació del PGC, la contrapartida dels quals, amb caràcter general, s'ha de registrar en comptes de reserves.

Atesa la connexió assenyalada entre resultat comptable i base imposable de l'impost sobre societats, s'han de regular les conseqüències fiscals, per motius de seguretat jurídica, dels ajustos comptables derivats de la primera aplicació del Pla general de comptabilitat. La regla general és que els càrrecs i abonaments a comptes de reserves que es generin en ocasió dels ajustos de primera aplicació tinguin plens efectes fiscals, és a dir, s'han de tenir en compte per a la determinació de la base imposable de l'exercici de 2008, en la mesura que tinguin la consideració d'ingressos i despeses d'acord amb el que estableix l'article 36 del Codi de comerç.

No obstant això, per tal d'aconseguir la màxima neutralitat en els efectes fiscals de la reforma comptable, es regula que determinats càrrecs i abonaments a reserves no tindran conseqüències fiscals quan responguin a ingressos i despeses, sempre que aquests últims no haguessin tingut la consideració de provisions quan es van dotar, que es van meritjar i es van comptabilitzar en exercicis anteriors a 2008 segons l'aplicació dels anteriors criteris comptables i, a més, es van integrar a la base imposable de l'impost sobre societats corresponent als esmentats exercicis, i que per aplicació dels nous criteris comptables aquests mateixos ingressos o despeses es tornaran a meritjar a partir de l'exercici de 2008, i es va establir que aquestes últimes tampoc tindrien efectes fiscals per tal com els seus efectes es van consolidar quan es van comptabilitzar en aquells exercicis.

A aquesta finalitat respon la introducció d'una disposició transitòria vint-i-sisena en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Pel que fa a la reforma comptable, es pot destacar, finalment, que l'adequació del marc comptable aplicable a les entitats asseguradores a l'entorn normatiu de les Normes internacionals de comptabilitat adoptades a la Unió Europea, i a l'harmonització produïda en aquesta matèria per l'esmentada Llei 16/2007, haurà de motivar una revisió del Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores.

L'esmentat Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores va a introduir un canvi en la forma de comptabilitzar la «reserva d'estabilització», modificació que també afecta de manera especial la primera aplicació del nou Pla, en particular, la seva dotació no s'ha de registrar en el compte de pèrdues i guanys. Atès que aquesta reserva té la consideració de provisió tècnica, i que el seu origen i aplicació segueix sent el mateix amb independència del seu reconeixement comptable, s'ha de modificar el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats per tal que no s'alterin els efectes fiscals i, per tant, d'assolir la neutralitat fiscal en aquest canvi de criteri comptable.

Un altre conjunt de modificacions que s'introdueix en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, referit als articles 12.3, 21.1 i 107.15 d'aquest, té per objecte evitar una possible vulneració del dret comunitari en matèria de discriminació i de restricció de la llibertat de moviment de capitals.

Per això, aquestes modificacions pretenen evitar les discriminacions i restriccions a la llibertat, i generalitzen l'aplicació de determinades mesures a tots els estats membres de la Unió Europea, amb la condició que el subjecte passiu acrediti que la constitució de

l'entitat en aquest àmbit respon a motius econòmics vàlids i, a més, realitza activitats empresarials.

També es modifica l'esmentat Text refós de la Llei de l'impost sobre societats per adaptar-lo a la Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 13 de març de 2008, perquè aquesta determina que la deducció d'activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica regulada en aquell és contrària a l'ordenament comunitari perquè és menys favorable per a les despeses realitzades a l'estranger que per a les efectuades a Espanya, per a la qual cosa s'eliminen les restriccions existents de manera que la deducció s'aplica d'igual manera amb independència que aquestes activitats s'efectuïn a Espanya, a qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

III

En l'àmbit de l'impost sobre la renda de no-residents, es modifica la regulació dels procediments amistosos per establir que durant la seva tramitació no es meriten interessos de demora.

Així mateix s'articula una sèrie de modificacions d'ordre procedimental per possibilitar l'aplicació efectiva de l'exempció dels rendiments a favor dels inversors en deute públic i altres instruments de renda fixa.

IV

L'impost sobre patrimoni es va establir l'any 1977 com un tribut de caràcter extraordinari, en el marc de la profunda reforma del sistema tributari iniciada aquest any.

La vigent Llei de l'impost, la Llei 19/1991, de 6 de juny, va suposar la incorporació amb caràcter estable de l'impost al sistema tributari, amb un triple objectiu: efectuar una funció de caràcter censal i de control de l'impost sobre la renda de les persones físiques; aconseguir una major eficàcia en la utilització dels patrimonis i l'obtenció d'una major justícia redistributiva complementària de l'aportada per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Tanmateix, des del moment del seu establiment, les transformacions, tant de l'entorn econòmic internacional com les mateixes modificacions introduïdes en el tribut, han fet que perdi la seva capacitat per assolir de manera eficaç els objectius per als quals va ser dissenyat.

En l'actual context, és necessari suprimir el gravamen derivat d'aquest impost mitjançant la fórmula més idònia per assegurar la seva eliminació efectiva i immediata. Aquesta eliminació del gravamen es produeix tant per a l'obligació real com per a l'obligació personal de contribuir.

En conseqüència, el precepte que modifica determinats articles de la Llei 19/1991, de la mateixa manera que la derogació que afecta altres disposicions de l'esmentada Llei, té per objecte eliminar el gravamen per aquest impost, sense necessitat de modificar alhora la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, ja que qualsevol modificació d'aquesta Llei ha de ser objecte d'un examen conjunt en el marc del procés de reforma del sistema de finançament de les comunitats autònomes.

V

La constant i accelerada elevació que experimenta el preu dels combustibles des de fa mesos ha provocat importants dificultats econòmiques al sector del transport per carretera. Com a conseqüència de l'aquesta alça s'han mantingut contactes entre representants de l'Administració General de l'Estat i del sector del transport. A resultes d'aquests, s'han assolit una sèrie d'acords respecte dels quals el Consell de Ministres ha pres coneixement

i als quals s'ha donat publicitat mitjançant l'Ordre PRE/1664/2008, de 13 de juny, i l'Ordre PRE/1773/2008, de 20 de juny, en relació amb el transport de mercaderies i de viatgers, respectivament.

Mitjançant aquesta Llei es procedeix a donar execució a les iniciatives acordades en matèria fiscal que es refereixen a la reducció del 75% de l'impost sobre les primes d'assegurances durant els anys 2008 i 2009 i a la bonificació del 50% de les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques per al transport per carretera per a l'exercici de 2008.

VI

Les modificacions que s'incorporen a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, IVA d'ara endavant, responen a diverses circumstàncies.

En primer lloc, s'especifica a la norma que a les entitats mercantils se'ls presumeix la condició d'empresari o professional llevat que hi hagi una prova en contra. Amb això, es dóna entrada a la norma a la jurisprudència comunitària sobre la matèria, que no permet afirmar, sense més ni més, que és empresari o professional una entitat mercantil pel simple fet de la seva condició com a tal.

En segon lloc, s'actualitzen els supòsits de no subjecció de les transmissions globals de patrimoni, s'adequa la norma legal a la jurisprudència comunitària, bàsicament, a la Sentència de 27 de novembre de 2003, dictada en l'Assumpte C-497/01, Zita Modes Sarl, i es resolen els diversos dubtes plantejats en aplicació del precepte que es modifica, l'article 7.1r de la Llei abans esmentada.

La següent modificació que s'introdueix s'efectua en els articles 34 i 35 de la mateixa Llei, el primer dels quals en revisa l'import, alhora que el segon s'adequa al contingut de la Directiva 2007/74/CE, de 20 de desembre de 2007, relativa a la franquícia de l'impost sobre el valor afegit i dels impostos especials de les mercaderies importades per viatgers procedents de tercers països.

Es modifica, així mateix, el termini que ha de transcórrer per poder procedir a la reducció de la base imposable relativa a les operacions totalment o parcialment incobrables previst en la condició 1a de l'article 80. quatre de la Llei 37/1992, que passa a ser d'un any des de la meritació de l'impost repercutit.

Es fa una nova redacció de l'article 97.u.3r de la Llei 37/1992, de manera que s'ajusti al moment en què neix el dret a la deducció de l'IVA corresponent a les importacions i operacions assimilades d'acord amb la normativa vigent, que vincula aquest moment a la realització de l'operació i no al pagament de les quotes. En el mateix sentit, s'ajusta el contingut de l'article 99. quatre de l'esmentada Llei, i se n'adequa la redacció a la derogació de l'article 98.dos de la Llei.

Finalment, s'introdueixen diverses modificacions en els articles 115 i 116 per tal d'instrumentar el canvi en el sistema de devolucions de l'IVA.

D'entrada, el sistema que es manté com a general és el de sol·licitud a finals d'any del saldo pendent del qual el contribuent no s'hagi pogut rescabalar amb anterioritat. Com a excepció al sistema anterior, es disposa la possibilitat, per a als contribuents que optin per això, d'aplicar un sistema consistent en la sol·licitud del saldo a favor seu pendent al final de cada període de liquidació. Els contribuents que optin per aquesta possibilitat hauran de liquidar l'IVA amb periodicitat mensual en tot cas. Aquesta possibilitat s'obre a qualsevol contribuent, amb independència de la naturalesa de les seves operacions i del volum d'aquestes, amb remissió a les condicions, termes, requisits i procediment que s'estableixin per reglament.

El mateix procediment s'estableix quan sigui aplicable el règim especial del grup d'entitats, i a aquest efecte es modifica l'article 163 nonies. quatre de la Llei 37/1992.

En aquest context, es matisen les possibilitats d'actuació de l'Administració tributària quan se sol·licita una devolució i el procediment respecte a aquesta mentre dura l'actuació.

A l'impost general indirecte canari, IGIC d'ara endavant, s'hi introdueixen modificacions paral·leles a les relatives a l'IVA, per tal de mantenir la coherència entre els dos impostos.

Així, s'especifica igualment en la norma que a les entitats mercantils se'ls presumeix la condició d'empresari o professional llevat que hi hagi una prova en contra.

En segon lloc, s'actualitzen els supòsits de no subjecció de les transmissions globals de patrimoni, de manera coincident amb els canvis que es realitzen a la Llei 37/1992, encara que amb un afegit per tenir en compte les especificitats del règim especial del comerç detallista existent en l'IGIC.

Les modificacions esmentades suposen modificacions en paral·lel en l'IVA i en l'IGIC, encara que en aquest no hi sigui aplicable la jurisprudència comunitària dictada en aplicació de les normes comunitàries harmonitzadores dels impostos generals sobre vendes, com ha assenyalat recentment el mateix Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees (Interlocutòria de 16 d'abril de 2008, dictada en l'Assumpte C-186/07).

La modificació següent que s'introdueix s'efectua a l'article 14, relatiu a exempcions en les importacions, en línia amb les modificacions realitzades en l'IVA, encara que en aquest cas no hi hagi cap Directiva per transposar.

Es fa una nova redacció dels articles 31.1.2n i 32, de manera que el dret a la deducció de l'impost pagat en importacions neixi en el moment de la seva realització i no del pagament de la quota que correspongui. Es tracta d'una modificació equivalent a la que s'efectua en els articles 97 i 99 de la Llei 37/1992 en relació amb l'IVA.

Es modifica, així mateix, el termini que ha de transcórrer per poder procedir a la reducció de la base imposable relativa a les operacions totalment o parcialment incobrables previst en la condició 1a de l'article 22.7 de la Llei 20/1991, que passa a ser d'un any des de la meritació de l'impost repercutit.

Finalment, s'introdueixen diverses modificacions en els articles 45 i 46, per tal d'instrumentar un canvi equivalent al nou sistema de devolucions de l'IVA.

D'entrada, el sistema que es manté com a general és el de sol·licitud a finals d'any del saldo pendent del qual el contribuent no s'hagi pogut rescabalar amb anterioritat. Com a excepció a l'anterior sistema, es disposa la possibilitat, per als contribuents que optin per això, d'aplicar un sistema consistent en la sol·licitud del saldo a favor seu pendent al final de cada període de liquidació. Els contribuents que optin per aquesta possibilitat han de liquidar l'IGIC amb periodicitat mensual en tot cas. Aquesta possibilitat s'obre a qualsevol contribuent, amb independència de la naturalesa de les seves operacions i del volum d'aquestes, amb remissió a les condicions, termes, requisits i procediment que s'estableixi per reglament.

El mateix procediment s'estableix quan sigui aplicable el règim especial del grup d'entitats, i a aquest efecte es modifica l'article 58.octies.quatre de la Llei 20/1991.

En aquest context, es matisen les possibilitats d'actuació de l'Administració tributària quan se sol·licita una devolució i el procediment respecte a aquesta mentre dura l'actuació.

VII

En la normativa de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, s'hi introdueixen diverses modificacions, unes derivades de la necessària millora i simplificació de la gestió de l'impost i altres de la transposició de la directiva 7/2008/CE del Consell, de 12 de febrer de 2008, relativa als impostos indirectes que graven la concentració de capitals.

Respecte al primer grup de mesures, es pot destacar que es canvia el càlcul del valor real de les concessions en les quals s'hagi assenyalat un cànon, preu, participació o benefici mínim que hagi de satisfer el concessionari periòdicament, quan la durada de la concessió sigui superior a un any, i es capitalitza segons el termini de la concessió, al 10 per 100 la quantitat anual que satisfaci el concessionari, per evitar una capitalització simple com en l'actualitat, ajustant la base a la veritable realitat d'aquestes concessions.

Una mesura important per millorar la situació dels particulars en el mercat immobiliari és la relativa al tractament fiscal de la cessió de crèdits o drets d'adquisició d'immobles en construcció, coneguts vulgarment com a «passis», la regulació dels quals determinava

una base imposable quantificada en funció del valor total construït dels immobles, que es modifica perquè s'ajusti al valor real de l'immoble en construcció en el moment de la cessió del dret privat de compra, cosa que permet la seva transmissió als actuals contractants que tinguin dificultats per seguir amb l'adquisició i una major flexibilitat a aquest mercat.

La limitació de la base imposable al valor real que tingui el bé en el moment de la transmissió del crèdit o dret es dirigeix especialment als supòsits de transmissió entre particulars del dret d'adquisició d'un habitatge en construcció. És una modificació necessària per evitar un gravamen impositiu que, sumat al que es produeix per l'IVA que satisfà el nou propietari del dret quan adquireix l'habitatge, feia, a la pràctica, gairebé impossible la transmissió d'aquests drets. Tenint en compte la conjuntura actual del mercat immobiliari, també és convenient incentivar la transmissió de drets d'adquisició d'habitatge, considerant especialment els particulars que van comprar aquests drets amb unes expectatives d'evolució dels preus dels immobles i d'oferta hipotecària que en l'actualitat no es donen.

D'altra banda, s'adequa la vigent regulació de l'exempció dels habitatges de protecció oficial (VPO) a la situació actual, mitjançant l'agrupació de la seva normativa dispersa i el tancament d'algunes possibilitats de frau. En concret, es reuneixen en un sol precepte tots els requisits per gaudir de les exempcions en aquest impost, i es facilita així la seva aplicació a aquest tipus d'habitatges. Així mateix, s'inclou, com una norma de vigència indefinida, el que estableix la disposició transitòria dotzena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

El foment de l'habitatge protegit requereix, com a pilar bàsic, un règim jurídic tributari fàcilment interpretable, que eviti problemes d'aplicació. Per al compliment d'aquest objectiu es clarifiquen els supòsits d'exempció aplicables a l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats relatius als habitatges de protecció oficial.

La regulació de la titulització d'actius financers es va iniciar a Espanya amb la promulgació de la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de les societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària, i en aquest primer moment es va cenyir als crèdits hipotecaris mobilitzats mitjançant participacions hipotecàries.

En la Llei esmentada només es van establir els esmentats fons de titulització hipotecària, qualificats per ser patrimonis tancats sense personalitat jurídica que transformaven fluxos hipotecaris en valors de renda fixa –els anomenats bons de titulització hipotecària–, amb l'objectiu principal de contribuir a abaratir els préstecs per a adquisició d'habitatges, com especificava en el seu preàmbul l'esmentat text legal.

Atès aquest caràcter tancat, que no permet la seva ampliació o modificació posterior, en l'àmbit fiscal es va atorgar als esmentats fons l'exempció de la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats en el moment de la seva constitució.

Posteriorment, en considerar-se que aquesta regulació resultava insuficient per estendre o aplicar el procés financer a la titulització d'altres crèdits diferents als de caràcter hipotecari, es va establir en el Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, sobre mesures urgents en matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació, que el Govern, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, podia estendre el règim previst per a la titulització de participacions hipotecàries a altres préstecs i drets de crèdit.

L'esmentada previsió va ser ratificada i completada en la disposició addicional cinquena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària. Posteriorment, i com a conseqüència del finançament dels resultats de la moratòria nuclear, el 1994 es va promulgar la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'ordenació del sistema elèctric nacional, norma que regula, com una modalitat específica dels fons de titulització d'actius, els anomenats «Fons de Titulització de la Moratòria Nuclear».

L'anterior normativa es va desplegar mitjançant el Reial decret 926/1998, de 14 de maig, pel qual es regulen els fons de titulització d'actius i les societats gestores de fons de titulització, que va configurar aquests nous fons de titulització en dos tipus d'estructures, per tal d'ajustar l'esquema de titulització a les diverses classes de fluxos que han d'entrar

en el procés. Així, es regulen tant estructures tancades –similars als fons de titulització hipotecària– com estructures obertes, ja sigui per l'actiu, pel passiu o per tots dos. Amb aquesta última varietat s'obre pas a la titulització de fluxos a curt i mitjà termini, molt comunes en altres sistemes financers on desenvolupen aquests processos.

Aquest Reglament va establir, a més, que, llevat del que disposa el mateix Reglament, als fons de titulització d'actius se'ls han d'aplicar les regles contingudes per als fons de titulització hipotecària regulats a l'esmentada Llei 19/1992, quan siguin aplicables, atenent la seva naturalesa específica, cosa que ha servit a les administracions tributàries competents de les comunitats autònomes per considerar-los exempts de la modalitat d'operacions societàries.

Tanmateix, cap de les esmentades normes legals regulava els aspectes fiscals relatius als nous fons de titulització que a partir de llavors podien constituir-se, per la qual cosa, tenint en compte la identitat d'estructura i fins dels nous fons de titulització respecte als fons de titulització hipotecària i, sobretot, que la seva pròpia essència és la titulització per petites diferències entre els actius que conformen aquests fons, és imprescindible, per a l'existència i el desenvolupament d'aquests instruments financers, encara que sigui lògic entendre que estaven exempts de la modalitat d'operacions societàries, es considera més d'acord amb el principi de seguretat jurídica establir en una norma de rang legal i amb efectes retroactius l'exempció total d'aquests fons de la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

En un altre ordre de coses, s'introdueix una regla de quantificació del valor dels béns i drets en el procediment de comprovació de valors per part de l'Administració consistent a fixar l'esmentat valor, almenys, en el preu o contraprestació de l'operació de què es tracti, ja que, com a mínim, assoleix aquest valor per a les parts.

Amb la finalitat de simplificar la gestió d'aquest tribut, s'estableix de manera definitiva que la data del document privat que prevalgui als efectes de prescripció, de conformitat amb el que disposa la normativa de l'impost, determina tots els aspectes del règim jurídic aplicable a la liquidació que sigui procedent per l'acte o el contracte incorporat a aquest, cosa que implica que ja no queden dubtes que la valoració, la base, el tipus i els altres elements del tribut que s'apliquen a aquest tipus d'actes, contractes o negocis, són els que estiguin vigents en la data que es consideri per a la prescripció.

Així mateix, amb la finalitat d'aclarir les competències de les administracions tributàries de les comunitats autònomes, es modifica el requisit per inscriure els documents que siguin objecte d'aquest impost, i es concreta que han de ser presentats a l'Administració tributària competent, sense la constatació de la qual no poden ser inscrits en el Registre corresponent, de manera que s'evita qualsevol intent d'elusió del pagament de l'impost.

De manera complementària a l'anterior, s'estableix que la competència per a l'aplicació de l'impost i l'exercici de la potestat sancionadora corresponen a l'Administració tributària de la comunitat autònoma o de l'Estat a la qual s'atribueixi el seu rendiment d'acord amb els punts de connexió aplicables segons les normes reguladores de la cessió d'impostos a les comunitats autònomes, per aclarir qualsevol dubte que es pugui tenir respecte a actuacions amb administracions no competents.

VIII

El Consell de la Unió Europea va aprovar recentment la Directiva 2008/7/CE del Consell, de 12 de febrer de 2008, relativa als impostos indirectes que graven la concentració de capitals, que ha entrat en vigor el dia 12 de març d'aquest any, Directiva que substitueix la Directiva 69/335/CEE del Consell, de 17 de juliol de 1969, relativa als impostos indirectes que graven la concentració de capitals, Directiva que queda derogada amb efectes a partir del dia 1 de gener de 2009.

La Directiva 2008/7/CE incideix substancialment en les disposicions legals del dret intern espanyol que regulen l'anomenat impost sobre les aportacions de capital, que constitueix la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats regulada en el títol II, «Operacions societàries», del Text refós

de la Llei de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, raó per la qual és procedent l'adaptació de diversos preceptes de l'esmentat Text refós.

La Directiva 2008/7/CE estableix les operacions que tenen la consideració d'«aportacions de capital», concepte del qual s'exclouen algunes operacions que la Directiva 69/335/CEE sí que considerava incloses en aquest concepte. Així, desapareixen els fets imposables referents al trasllat d'un Estat membre a un altre Estat membre de la seu de la direcció efectiva d'una entitat considerada com a societat de capital en aquest últim Estat membre, però no en el primer, així com el trasllat d'un Estat membre a un altre Estat membre del domicili social d'una entitat amb la seu de la seva direcció efectiva en un tercer país i considerada societat de capital en aquest últim Estat membre, sense estar-ho en l'altre Estat membre.

Sobre això, l'article 10 de la Directiva 2008/7/CE determina que un Estat membre pot sotmetre a l'impost sobre les aportacions de capital les aportacions de capital d'aquelles societats de capital la seu de direcció efectiva de les quals estigui situada en l'esmentat Estat membre en el moment en què es realitzi l'aportació de capital, o d'aquelles que, estant la seva seu de direcció efectiva en un tercer país, tinguin a l'Estat membre el seu domicili social. Aquest precepte també disposa que un Estat membre pot sotmetre a l'impost sobre les aportacions de capital l'aportació d'immobilitzat o de capital circulant una sucursal situada en un Estat membre quan el seu domicili social i la seu de direcció efectiva estiguin en un tercer país.

Així mateix, l'article 5 determina que els estats membres no han de sotmetre les societats de capital a cap forma d'imposició indirecta, entre altres operacions, pel trasllat, d'un Estat membre a un altre Estat membre, de la seu de direcció efectiva o del domicili social d'una societat de capital, ni les anomenades «operacions de reestructuració» definides a l'article 4.

Aquesta nova regulació comunitària obliga a modificar el contingut dels preceptes del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats que defineixen els fets imposables de la modalitat d'operacions societàries d'aquest tribut. Igualment, la no subjecció de les anomenades operacions de reestructuració a l'esmentada modalitat de l'impost obliga també a modificar els preceptes referents, respectivament, al subjecte passiu, responsables subsidiaris i base imposable d'operacions societàries, a fi d'excloure aquelles. A més, resulta necessari modificar l'esmentat Text refós per suprimir, d'una banda, els supòsits d'exempció relatius a les operacions de fusió, escissió, aportació d'actius i bescanvi de valors (ara, de reestructuració), que s'han de convertir en supòsits de no subjecció; i, de l'altra, per introduir una exempció en les modalitats de transmissions patrimonials oneroses i actes jurídics documentats, documents notarial, aplicable a les operacions de reestructuració i als trasllats de la seu de direcció efectiva o del domicili social d'entitats d'un Estat membre a un altre que, en quedar no subjectes a la modalitat d'operacions societàries, podrien quedar sotmeses a la modalitat de transmissions patrimonials oneroses o, si s'escau, a la d'actes jurídics documentats, documents notarial.

Finalment, també és convenient derogar l'apartat 2 de la disposició addicional segona del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, precepte que conté les referències sobre les definicions de les operacions de fusió i escissió als efectes de la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, perquè, si bé es considera oportú mantenir les definicions als efectes d'operacions societàries en la norma legal de l'impost sobre societats, sembla raonable que la referència s'ubiqui en el Text refós de la Llei d'aquell tribut.

IX

En l'àmbit dels impostos especials, es modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, per adaptar la normativa interna a la ja esmentada Directiva 2007/74/CE, disposició comunitària que manté els actuals límits quantitius establerts per a les labors del tabac alhora que es modifiquen els fixats per a les begudes alcohòliques, pel

que fa al vi (la franquícia del qual passa de dos a quatre litres) i a la cervesa (per a la qual s'estableix per primera vegada una franquícia quantitativa, que es fixa en setze litres).

La circumstància que, en determinats vehicles la primera matriculació definitiva dels quals a Espanya està subjecta al impost especial sobre determinats mitjans de transport, una part del seu preu de venda i, per tant, de la base imposable d'aquest impost no està formada pel preu del vehicle en si, sinó pel de l'equipament propi d'un habitatge aconsella que, en aquests casos, es redueixi la base imposable en la quantia que s'estima que representa aquest equipament en el seu preu de venda, pel fet de no estar directament associat a la seva capacitat de circulació com a vehicle. Pel que fa als quadricicles lleugers, tenint en compte les seves petites dimensions i les consegüentment reduïdes emissions de CO₂, i que les pautes de la seva utilització no són especialment perjudicials per al medi ambient, sembla convenient retrotreure la tributació d'aquests vehicles a la que tenien amb anterioritat a l'1 de gener de 2008, per la via de declarar la seva no subjecció a l'IEDMT.

Per adequar a la jurisprudència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees la configuració de la base imposable de l'impost especial sobre determinats mitjans de transport quan és exigible sobre aquells que estan usats, es modifica el paràgraf b) de l'article 69 de la Llei 38/1992. La modificació consisteix en l'establiment d'una minoració del valor de mercat que es pren com a base imposable del mitjà de transport en la part d'aquell que és imputable a l'import residual dels impostos indirectes que haurien estat exigibles en cas que el mateix mitjà de transport hagués estat objecte de primera matriculació definitiva a Espanya en estat nou.

També es modifica l'esmentada Llei 38/1992 per establir nivells d'emissions de CO₂ delimitadors de les categories de tributació específicament aplicables en relació amb les motocicletes. Amb això es manté la coherència de la inspiració mediambiental de la reforma introduïda per la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, a la vegada que s'evita que les motocicletes quedin afavorides per una reducció o desaparició de la seva tributació en l'àmbit de l'IEDMT que no vagi acompanyada d'una reducció de les seves actuals emissions de CO₂. A més, atesa l'elevada sinistralitat associada a les motocicletes de potència igual o superior a 100 CV (74 kW) totes aquestes se sotmeten, amb independència de les seves emissions de CO₂, al tipus impositiu més elevat.

X

Amb la finalitat d'adaptar a la normativa comunitària la responsabilitat subsidiària que la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, imposa als agents i comissionistes de duanes quan actuen en representació directa, es procedeix a la modificació de l'apartat e) del número 1 de l'article 43 de l'esmentada Llei, per excloure el deute duaner de la responsabilitat subsidiària que l'esmentat article estableix, atès que del que disposa el Codi duaner s'ha d'entendre que a l'agent de duanes que actua en representació directa no se li pot exigir aquesta responsabilitat perquè no té el caràcter de deutor davant la duana.

Aquesta exclusió es limita al deute duaner, que és l'àmbit afectat per la normativa comunitària que s'adapta, però no afecta el deute tributari corresponent a tributs interns com l'impost sobre el valor afegit o els impostos especials, respecte del qual es manté la responsabilitat subsidiària d'agents i comissionistes de duanes que actuïn en la modalitat de representació directa.

Article primer. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. L'apartat 3 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«3. La deducció en concepte de pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital d'entitats que no cotitzin en un mercat

regulat no pot excedir la diferència positiva entre el valor dels fons propis a l'inici i al tancament de l'exercici, i s'han de tenir en compte les aportacions o devolucions d'aportacions realitzades en aquest. El mateix criteri s'aplica a les participacions en el capital d'entitats del grup, multigrup i associades en els termes de la legislació mercantil.

Per determinar la diferència a què es refereix aquest apartat, s'han de prendre els valors al tancament de l'exercici sempre que es recullin en els balanços formulats o aprovats per l'òrgan competent.

No són deduïbles les pèrdues per deteriorament o correccions de valor corresponents a la participació en entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals, excepte que aquestes entitats consolidin els seus comptes amb els de l'entitat que realitza el deteriorament en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, o quan resideixin en un Estat membre de la Unió Europea i el subjecte passiu acreditat que la seva constitució i operativa respon a motius econòmics vàlids i que realitzen activitats empresarials.

En les condicions establertes en aquest apartat, la referida diferència és fiscalment deduïble en proporció a la participació, sense necessitat de la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys, quan els valors representin participacions en el capital d'entitats del grup, multigrup i associades en els termes de la legislació mercantil, sempre que el valor de la participació, minorat per les quantitats deduïdes en períodes impositius anteriors, excedeixi el valor dels fons propis de l'entitat participada al tancament de l'exercici que correspongui a la participació, corregit en l'import de les plusvàlues tàcites existents en el moment de l'adquisició i que subsisteixin en el de la valoració. La quantia de la diferència deduïble no pot superar l'import de l'excés.

A aquests efectes, els fons propis es determinen d'acord amb el que estableix el Codi de comerç i altra normativa comptable de desplegament, i l'esmentada diferència ha de ser corregida, si s'escau, per les despeses de l'exercici que no tinguin la condició de fiscalment deduïbles d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Les quantitats deduïdes minoren el valor de les esmentades participacions, i tenen la consideració, a efectes fiscals, de correcció de valor, depreciació o deteriorament de la participació. Aquestes quantitats s'integren com a ajust positiu en la base imposable del període impositiu en què el valor dels fons propis al tancament de l'exercici excedeixi l de l'inici, i s'han de tenir en compte les aportacions o devolucions d'aportacions realitzades en aquest, amb el límit de l'esmentat excés.

En la memòria dels comptes anuals s'ha d'informar de les quantitats deduïdes en cada període impositiu, la diferència en l'exercici dels fons propis de l'entitat participada, així com les quantitats integrades en la base imposable del període i les pendents d'integrar.

Dos. Els apartats 1 i 4 de l'article 13 queden redactats de la manera següent:

«1. No són deduïbles les despeses següents:

a) Les derivades d'obligacions implícites o tàcites.

b) Les relatives a retribucions a llarg termini al personal. No obstant això, són deduïbles les contribucions dels promotors de plans de pensions regulats en el Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, així com les realitzades a plans de previsió social empresarial. Les contribucions s'imputen a cada partícip o assegurat, en la part corresponent, llevat de les realitzades a plans de pensions de manera extraordinària per aplicació de l'article 5.3.d) de l'esmentat Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. També són deduïbles les contribucions per a la cobertura de contingències anàlogues a les dels plans de pensions, sempre que es compleixin els requisits següents:

1r Que siguin imputades fiscalment a les persones a les quals es vinculin les prestacions.

2n Que es transmeti de manera irrevocable el dret a la percepció de les prestacions futures.

3r Que es transmeti la titularitat i la gestió dels recursos en què consisteixin les contribucions.

Així mateix, són deduïbles les contribucions efectuades per les empreses promotores previstes a la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, sempre que es compleixin els requisits anteriors, i les contingències cobertes siguin les previstes a l'article 8.6 del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

c) Les relatives als costos de compliment de contractes que excedeixin els beneficis econòmics que s'espera rebre'n.

d) Les derivades de reestructuracions, excepte si es refereixen a obligacions legals o contractuals i no merament tàcites.

e) Les relatives al risc de devolucions de vendes.

f) Les de personal que es corresponguin amb pagaments basats en instruments de patrimoni, utilitzats com a fórmula de retribució als empleats, tant si se satisfà en efectiu o mitjançant el lliurament dels esmentats instruments.

4. Les despeses relatives a les provisions tècniques realitzades per les entitats asseguradores són deduïbles fins a l'import de les quanties mínimes establertes per les normes aplicables. Amb aquest mateix límit, l'import de la dotació en l'exercici a la reserva d'estabilització és deduïble en la determinació de la base imposable, encara que no s'hagi integrat en el compte de pèrdues i guanys. Qualsevol aplicació de la reserva s'ha d'integrar a la base imposable del període impositiu en què es produeixi.

Les correccions per deteriorament de primes o quotes pendents de cobrament són incompatibles, per als mateixos saldos, amb la dotació per a la cobertura de possibles insolvències de deutors.»

Tres. L'apartat 9 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«9. Als efectes d'integrar a la base imposable les rendes positives obtingudes en la transmissió d'elements patrimonials de l'actiu fix o d'aquests elements que hagin estat classificats com a actius no corrents mantinguts per a la venda, que tinguin la naturalesa de béns immobles, s'ha de deduir l'import de la depreciació monetària produïda des del dia 1 de gener de 1983, calculada d'acord amb les regles següents:

a) Es multiplica el preu d'adquisició o cost de producció dels béns immobles transmesos i les amortitzacions acumulades relatives a aquells pels coeficients que s'estableixin en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat.

b) La diferència entre les quantitats determinades per l'aplicació del que estableix el paràgraf anterior es minora en el valor comptable de l'element patrimonial transmès.

c) La quantitat resultant de l'esmentada operació es multiplica per un coeficient determinat per:

1r Al numerador: el patrimoni net.

2n Al denominador: el patrimoni net més passiu total menys els drets de crèdit i la tresoreria.

Les magnituds determinants del coeficient són les que hi havia durant el temps de tinença de l'element patrimonial transmès o en els cinc exercicis anteriors a la data de la transmissió, si aquest últim termini és inferior, a elecció del subjecte passiu.

El que preveu aquest paràgraf no s'aplica quan el coeficient sigui superior a 0,4.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«1. Estan exempts els dividendes o participacions en beneficis d'entitats no-residents en el territori espanyol, quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat no resident sigui, almenys, del cinc per cent.

La participació corresponent s'ha de posseir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no, s'ha de mantenir posteriorment durant el temps necessari per completar aquest termini. Per al còmput del termini també s'ha de tenir en compte el període en què la participació hagi estat posseïda ininterrompudament per altres entitats que reuneixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats.

b) Que l'entitat participada hagi estat gravada per un impost estranger de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost en l'exercici en què s'hagin obtingut els beneficis que es reparteixen o en els quals es participa.

A aquests efectes, s'han de tenir en compte els tributs estrangers que hagin tingut per finalitat la imposició de la renda obtinguda per l'entitat participada, encara que sigui parcialment, amb independència que l'objecte del tribut el constitueixi la mateixa renda, els ingressos o qualsevol altre element indiciari d'aquella.

Es considera complert aquest requisit quan l'entitat participada sigui resident en un país amb el qual Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

En cap cas s'aplica el que disposa aquest article quan l'entitat participada sigui resident en un país o territori qualificat per reglament com a paradís fiscal, excepte que resideixi en un Estat membre de la Unió Europea i el subjecte passiu acreditat que la seva constitució i operativa respon a motius econòmics vàlids i que realitza activitats empresarials.

c) Que els beneficis que es reparteixen o en els quals es participa procedeixen de la realització d'activitats empresarials a l'estranger.

Només es considera complert aquest requisit quan almenys el 85 per cent dels ingressos de l'exercici corresponguin a:

1r Rendes que s'hagin obtingut a l'estranger i que no estiguin compreses entre aquelles classes de renda a què es refereix l'apartat 2 de l'article 107 com a susceptibles de ser incloses en la base imposable per aplicació del règim de transparència fiscal internacional. En qualsevol cas, les rendes derivades de la participació en els beneficis d'altres entitats, o de la transmissió dels valors o participacions corresponents, han de complir els requisits del paràgraf 2n següent.

En particular, a aquests efectes, es consideren obtingudes a l'estranger les rendes procedents de les activitats següents:

1a Comerç a l'engròs, quan els béns siguin posats a disposició dels adquirents al país o territori en el qual resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

2a Serveis, quan siguin utilitzats en el país o territori en el qual resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

3a Creditícies i financeres, quan els préstecs i crèdits siguin atorgats a persones o entitats residents en el país o territori on resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a

través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

4a Asseguradores i reasseguradores, quan els riscos assegurats estiguin en el país o territori on resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que aquelles s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

2n Dividends o participacions en beneficis d'altres entitats no-residents respecte a les quals el subjecte passiu tingui una participació indirecta que compleixi els requisits de percentatge i antiguitat previstos al paràgraf a), quan els esmentats beneficis i entitats compleixin, al seu torn, els requisits establerts en els altres paràgrafs d'aquest apartat. Així mateix, rendes derivades de la transmissió de la participació en les esmentades entitats no-residents, quan es compleixin els requisits de l'apartat següent.

Per a l'aplicació d'aquest article, en el cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació continguda a l'acord social i, si no, es consideren aplicades les últimes quantitats abonades a les esmentades reserves.»

Cinc. L'apartat 4 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«4. La deducció prevista en els apartats anteriors no s'aplica respecte a les rendes següents:

a) Les derivades de la reducció del capital o de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, sense perjudici del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

Quan conjuntament amb les operacions esmentades en el paràgraf anterior es produeixi la distribució de dividends o participacions en beneficis, s'ha d'aplicar la deducció sobre aquells d'acord amb les normes establertes en aquest article.

b) Les previstes en els apartats anteriors, quan amb anterioritat a la seva distribució s'hagi produït una reducció de capital per constituir reserves o compensar pèrdues, el traspàs de la prima d'emissió a reserves, o una aportació dels socis per reposar el patrimoni, fins a l'import de la reducció, traspàs o aportació.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica respecte a les rendes distribuïdes que s'hagin integrat en la base imposable sense haver-se produït respecte d'aquelles la compensació de bases imposables negatives, excepte que la no compensació hagi derivat del que preveu l'apartat 2 de l'article 25 d'aquesta Llei.

c) Les distribuïdes pel fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari.

d) Els dividends o participacions en beneficis que corresponguin a accions o participacions adquirides dins els dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet quan amb posterioritat a aquesta data, dins del mateix termini, es produeixi una transmissió de valors homogenis.

e) Quan la distribució del dividend o la participació en beneficis no determini la integració de renda en la base imposable o quan l'esmentada distribució hagi produït una pèrdua per deteriorament del valor de la participació. En aquest cas la reversió del deteriorament del valor de la participació no s'integra en la base imposable.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica quan:

1r El subjecte passiu provi que un import equivalent a la pèrdua per deteriorament del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre societats tributant a algun dels tipus de gravamen previstos en els apartats 1, 2 i 7 de l'article 28 o a l'article 114 d'aquesta Llei, en concepte de renda obtinguda per les successives entitats propietàries de la participació en ocasió de la seva transmissió, i que l'esmentada renda no hagi tingut dret a la deducció per doble imposició interna de plusvàlues.

En aquest supòsit, quan les anteriors entitats propietàries de la participació hagin aplicat a les rendes obtingudes per aquelles en ocasió de la seva transmissió

la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris, la deducció és del 18 per cent de l'import del dividend o de la participació en beneficis.

La deducció s'ha de practicar parcialment quan la prova a què es refereix aquest paràgraf e) tingui caràcter parcial.

2n El subjecte passiu provi que un import equivalent al deteriorament del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, amb ocasió de la seva transmissió. La deducció s'ha de practicar parcialment quan la prova a què es refereix aquest paràgraf e) tingui caràcter parcial.

En aquest supòsit, la deducció no pot excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'impost sobre la renda de les persones físiques correspon als guanys patrimonials integrats en la part especial de la base imposable o en la de l'estalvi, per al cas de transmissions realitzades a partir de l'1 de gener de 2007.

En cas que el dividend o participació en beneficis no determini la integració de renda en la base imposable per no tenir la consideració d'ingrés, és procedent aplicar la deducció quan el subjecte passiu provi que un import equivalent a aquest dividend o participació en beneficis s'ha integrat en la base imposable de les persones o entitats propietàries anteriors de la participació, en els termes establerts en aquest paràgraf e).

f) Els dividends o participacions en beneficis corresponents a entitats de la zona especial canària procedents de beneficis que hagin tributat als tipus indicats a l'apartat 8 de l'article 28 d'aquesta Llei. A aquests efectes, es considera que les rendes rebudes procedeixen en primer lloc dels esmentats beneficis.»

Sis. L'apartat 5 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«5. No s'integra en la base imposable del subjecte passiu que percep els dividends o la participació en beneficis la pèrdua per deteriorament del valor de la participació derivada de la distribució dels beneficis, sigui quina sigui la forma i el període impositiu en què la pèrdua es posi de manifest, excepte que l'import dels esmentats beneficis hagi tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació.

En cas que el dividend o la participació en beneficis no determini la integració de renda en la base imposable per no tenir la consideració d'ingrés, és procedent aplicar la deducció quan el subjecte passiu provi que un import equivalent a aquest dividend o participació en beneficis ha tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació, en els termes establerts en aquest article. El límit a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article es calcula atenent la quota íntegra que resultaria de la integració en la base imposable del dividend o participació en beneficis.»

Set. Els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 35 queden redactats de la manera següent:

«1. Deducció per activitats de recerca i desenvolupament.

La realització d'activitats de recerca i desenvolupament dóna dret a practicar una deducció de la quota íntegra, en les condicions establertes en aquest apartat.

a) Concepte de recerca i desenvolupament.

Es considera recerca la indagació original planificada que persegueixi descobrir nous coneixements i una comprensió superior en l'àmbit científic i tecnològic, i desenvolupament, l'aplicació dels resultats de la recerca o de qualsevol altre tipus de coneixement científic per a la fabricació de nous materials o productes o per al disseny de nous processos o sistemes de producció, així com per a la millora tecnològica substancial de materials, productes, processos o sistemes preexistents.

Es considera també activitat de recerca i desenvolupament la materialització dels nous productes o processos en un pla, esquema o disseny, així com la creació d'un primer prototip no comercialitzable i els projectes de demostració inicial o projectes pilot, sempre que aquests no puguin convertir-se o utilitzar-se per a aplicacions industrials o per a la seva explotació comercial.

Així mateix, es considera activitat de recerca i desenvolupament el disseny i l'elaboració del mostrari per al llançament de nous productes. A aquests efectes, s'entén per llançament d'un nou producte la seva introducció en el mercat i com a nou producte, aquell la novetat del qual sigui essencial i no merament formal o accidental.

També es considera activitat de recerca i desenvolupament la concepció de programari avançat, sempre que suposi un progrés científic o tecnològic significatiu mitjançant el desenvolupament de nous teoremes i algorismes o mitjançant la creació de sistemes operatius i llenguatges nous, o sempre que estigui destinat a facilitar a les persones discapacitades l'accés als serveis de la societat de la informació. No s'hi inclouen les activitats habituals o rutinàries relacionades amb el programari.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de les despeses de recerca i desenvolupament i, si s'escau, per les inversions en elements d'immobilitzat material i intangible exclosos els immobles i terrenys.

Es consideren despeses de recerca i desenvolupament les realitzades pel subjecte passiu, incloses les amortitzacions dels béns afectes a les esmentades activitats, quan estiguin directament relacionades amb les esmentades activitats i s'apliquen efectivament a la realització d'aquestes, i constin específicament individualitzades per projectes.

La base de la deducció es minora en el 65 per cent de les subvencions rebudes per al foment de les activitats i imputables com a ingrés en el període impositiu.

Les despeses de recerca i desenvolupament que integren la base de la deducció han de correspondre a activitats efectuades a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

Igualment tenen la consideració de despeses de recerca i desenvolupament les quantitats pagades per a la realització de les esmentades activitats a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, per encàrrec del subjecte passiu, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

Les inversions s'entenen realitzades quan els elements patrimonials siguin posats en condicions de funcionament.

c) Percentatges de deducció.

1r El 30 per cent de les despeses efectuades en el període impositiu per aquest concepte.

En cas que les despeses efectuades en la realització d'activitats de recerca i desenvolupament en el període impositiu siguin superior a la mitjana de les efectuades en els dos anys anteriors, s'aplica el percentatge establert en el paràgraf anterior fins a l'esmentada mitjana, i el 50 per cent sobre l'excés respecte d'aquesta.

A més de la deducció que sigui procedent de conformitat amb el que disposen els paràgrafs anteriors, es practica una deducció addicional del 20 per cent de l'import de les despeses de personal de l'entitat corresponents a investigadors qualificats adscrits en exclusiva a activitats de recerca i desenvolupament.

2n El 10 per cent de les inversions en elements d'immobilitzat material i intangible, exclosos els immobles i terrenys, sempre que estiguin afectes exclusivament a les activitats de recerca i desenvolupament.

La deducció establerta en el paràgraf anterior és compatible amb la prevista a l'article 42 d'aquesta Llei i incompatible per a les mateixes inversions amb les altres deduccions previstes en els altres articles d'aquest capítol.

Els elements en què es materialitzi la inversió han de romandre en el patrimoni del subjecte passiu, llevat de pèrdues justificades, fins que compleixin la seva finalitat específica en les activitats de recerca i desenvolupament, excepte que la seva vida útil de conformitat amb el mètode d'amortització, admès en el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 11, que s'apliqui, sigui inferior.

2. Deducció per activitats d'innovació tecnològica.

La realització d'activitats d'innovació tecnològica dóna dret a practicar una deducció de la quota íntegra en les condicions establertes en aquest apartat.

a) Concepte d'innovació tecnològica.

Es considera innovació tecnològica l'activitat el resultat de la qual sigui un avanç tecnològic en l'obtenció de nous productes o processos de producció o millores substancials dels existents. Es consideren nous aquells productes o processos les característiques o aplicacions dels quals, des del punt de vista tecnològic, difereixin substancialment de les existents amb anterioritat.

Aquesta activitat inclou la materialització dels nous productes o processos en un pla, esquema o disseny, la creació d'un primer prototip no comercialitzable, els projectes de demostració inicial o projectes pilot i els mostraris tèxtils, de la indústria del calçat, de l'adob, de la marroquineria, de la joguina, del moble i de la fusta, sempre que no es puguin convertir o utilitzar per a aplicacions industrials o per a la seva explotació comercial.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de les despeses del període en activitats d'innovació tecnològica que corresponguin als conceptes següents:

1r Activitats de diagnòstic tecnològic tendents a la identificació, la definició i l'orientació de solucions tecnològiques avançades, amb independència dels resultats en què culminin.

2n Disseny industrial i enginyeria de processos de producció, que inclouen la concepció i l'elaboració dels plans, dibuixos i suports destinats a definir els elements descriptius, especificacions tècniques i característiques de funcionament necessaris per a la fabricació, prova, instal·lació i utilització d'un producte, així com l'elaboració de mostraris tèxtils, de la indústria del calçat, de l'adob, de la marroquineria, de la joguina, del moble i de la fusta.

3r Adquisició de tecnologia avançada en forma de patents, llicències, «know-how» i dissenys. No donen dret a la deducció les quantitats satisfetes a persones o entitats vinculades al subjecte passiu. La base corresponent a aquest concepte no pot superar la quantia d'un milió d'euros.

4t Obtenció del certificat de compliment de les normes d'assegurament de la qualitat de la sèrie ISO 9000, GMP o similars, sense incloure aquelles despeses corresponents a la implantació de les esmentades normes.

Es consideren despeses d'innovació tecnològica les realitzades pel subjecte passiu quan estiguin directament relacionades amb les esmentades activitats, s'apliquin efectivament a la realització d'aquestes i constin específicament individualitzades per projectes.

Les despeses d'innovació tecnològica que integren la base de la deducció han de correspondre a activitats efectuades a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

Igualment, tenen la consideració de despeses d'innovació tecnològica les quantitats pagades per a la realització de les esmentades activitats a Espanya o en qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, per encàrrec del subjecte passiu, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

Per determinar la base de la deducció, l'import de les despeses d'innovació tecnològica s'ha de minorar en el 65 per cent de les subvencions rebudes per al

foment de les esmentades activitats i imputables com a ingrés en el període impositiu.

c) Percentatge de deducció.

El 10 per cent de les despeses efectuades en el període impositiu per aquest concepte.

3. Exclusions.

No es consideren activitats de recerca i desenvolupament ni d'innovació tecnològica les consistents en:

a) Les activitats que no impliquin una novetat científica o tecnològica significativa. En particular, els esforços rutinaris per millorar la qualitat de productes o processos, l'adaptació d'un producte o procés de producció existent als requisits específics impostos per un client, els canvis periòdics o de temporada, excepte els mostraris tèxtils i de la indústria del calçat, de l'adob, de la marroquineria, de la juguina, del moble i de la fusta, així com les modificacions estètiques o menors de productes existents per diferenciar-los d'altres similars.

b) Les activitats de producció industrial i provisió de serveis o de distribució de béns i serveis. En particular, la planificació de l'activitat productiva: la preparació i l'inici de la producció, incloent-hi el reglatge d'eines i aquelles altres activitats diferents de les descrites a la lletra b) de l'apartat anterior; la incorporació o modificació d'instal·lacions, màquines, equips i sistemes per a la producció que no estiguin afectes a activitats qualificades com de recerca i desenvolupament o d'innovació; la solució de problemes tècnics de processos productius interromputs; el control de qualitat i la normalització de productes i processos; la prospecció en matèria de ciències socials i els estudis de mercat; l'establiment de xarxes o instal·lacions per a la comercialització; l'ensinistrament i la formació del personal relacionada amb les esmentades activitats.

c) L'exploració, sondeig o prospecció de minerals i hidrocarburs.

4. Aplicació i interpretació de la deducció.

a) Per a l'aplicació de la deducció regulada en aquest article, els subjectes passius poden aportar informe motivat emès pel Ministeri de Ciència i Innovació, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics exigits a la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article per qualificar les activitats del subjecte passiu com a recerca i desenvolupament, o a la lletra a) del seu apartat 2, per qualificar-les com a innovació, tenint en compte en tots dos casos el que estableix l'apartat 3. Aquest informe té caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

b) El subjecte passiu pot presentar consultes sobre la interpretació i aplicació de la present deducció, la resposta de les quals té caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes previstos als articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

A aquests efectes, els subjectes passius poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri de Ciència i Innovació, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics exigits a la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article per qualificar les activitats del subjecte passiu com a recerca i desenvolupament, o a la lletra a) del seu apartat 2, per qualificar-les com a innovació tecnològica, tenint en compte en tots dos casos el que estableix l'apartat 3. Aquest informe té caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

c) Igualment, als efectes d'aplicar la present deducció, el subjecte passiu pot sol·licitar a l'Administració tributària l'adopció d'acords previs de valoració de les despeses i inversions corresponents a projectes de recerca i desenvolupament o d'innovació tecnològica, de conformitat amb el que preveu l'article 91 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

A aquests efectes, els subjectes passius poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri de Ciència i Innovació, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics exigits a la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article, per qualificar les activitats del subjecte passiu com a recerca i desenvolupament, o a la lletra a) del seu apartat 2, per qualificar-les com a innovació tecnològica, tenint en compte en tots dos casos el que estableix l'apartat 3, així com la identificació de les despeses i inversions que puguin ser imputades a les esmentades activitats. Aquest informe té caràcter vinculant per a l'Administració tributària.»

Vuit. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 81 queda redactada de la manera següent:

«a) Les eliminacions pendents d'incorporació s'integren a la base imposable del grup fiscal corresponent a l'últim període impositiu en què sigui aplicable el règim de consolidació fiscal.

Això no s'aplica quan l'entitat dominant adquireixi la condició de societat que depèn d'un altre grup fiscal que estigui tributant en règim de consolidació fiscal o sigui absorbida per alguna societat d'aquest altre grup en un procés de fusió acollida al règim especial establert en el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, al qual s'integren totes les seves societats dependents en els dos casos. Els resultats eliminats s'han d'incorporar a la base imposable d'aquest altre grup fiscal en els termes establerts a l'article 73 d'aquesta Llei.»

Nou. L'apartat 3 de l'article 89 queda redactat de la manera següent:

«3. Els béns adquirits es valoren, a efectes fiscals, d'acord amb el que estableix l'article 85 d'aquesta Llei.

No obstant això, quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora, en almenys un cinc per cent, l'import de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i els fons propis s'imputa als béns i drets adquirits, aplicant el mètode d'integració global establert a l'article 46 del Codi de comerç i altres normes de desplegament, i la part d'aquella diferència que no hagi estat imputada és fiscalment deduïble de la base imposable, amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que la participació no hagi estat adquirida a persones o entitats no-residents en el territori espanyol o a persones físiques residents en el territori espanyol, o a una entitat vinculada quan aquesta última, al seu torn, va adquirir la participació a les esmentades persones o entitats.

El requisit previst en aquest paràgraf a) s'entén complert:

1r Tractant-se d'una participació adquirida a persones o entitats no-residents en el territori espanyol o a una entitat vinculada amb l'entitat adquirent que, al seu torn, va adquirir la participació de les esmentades persones o entitats, quan l'import de la diferència esmentada en el paràgraf anterior ha tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació.

Igualment és procedent la deducció de la indicada diferència quan el subjecte passiu provi que un import equivalent a aquesta ha tributat efectivament en un altre Estat membre de la Unió Europea, en concepte de benefici obtingut en ocasió de la transmissió de la participació, i ha suportat un gravamen equivalent al que hauria resultat si hagués aplicat aquest impost, sempre que el transmissor no resideixi en un país o territori considerat com a paradís fiscal.

2n Tractant-se d'una participació adquirida a persones físiques residents en el territori espanyol o a una entitat vinculada quan aquesta última, al seu torn, va adquirir la participació de les referides persones físiques, quan es provi que el guany patrimonial obtingut per les esmentades persones físiques s'ha integrat a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Que l'entitat adquirent i la transmissora no formin part d'un grup de societats segons els criteris establerts a l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

El requisit previst en aquest paràgraf b) no s'aplica respecte al preu d'adquisició de la participació satisfeta per la persona o entitat transmissor quan, al seu torn, l'hagi adquirit de persones o entitats no vinculades residents en el territori espanyol.

Quan es compleixin els requisits a) i b) anteriors, la valoració que resulti de la part imputada als béns de l'actiu fix adquirit té efectes fiscals, i és deduïble de la base imposable, en el cas de béns amortitzables, l'amortització comptable de l'esmentada part imputada, en els termes previstos a l'article 11, i també és aplicable la deducció establerta als apartats 6 i 7 de l'article 12 d'aquesta Llei.

Quan es compleixi el requisit a), però no es compleixi l'establert en el paràgraf b) anterior, les dotacions per a l'amortització de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i els fons propis són deduïbles si es prova que responen a una depreciació irreversible.»

Deu. L'apartat 15 de l'article 107 queda redactat de la manera següent:

«15. El que preveu aquest article no és aplicable quan l'entitat no resident en el territori espanyol sigui resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que el subjecte passiu acrediti que la seva constitució i operativa respon a motius econòmics vàlids i que realitza activitats empresarials.»

Onze. Es deroga l'apartat 2 de la disposició addicional segona.

Dotze. S'hi afegeix una disposició addicional onzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional onzena. *Llibertat d'amortització amb manteniment d'ocupació.*

1. Les inversions en elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries afectes a activitats econòmiques, posats a disposició del subjecte passiu en els períodes impositius iniciats dins dels anys 2009 i 2010, poden ser amortitzats lliurement sempre que, durant els vint-i-quatre mesos següents a la data d'inici del període impositiu en què els elements adquirits entrin en funcionament, la plantilla mitjana total de l'entitat es mantingui respecte a la plantilla mitjana dels dotze mesos anteriors. La deducció no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

Aquest règim també s'aplica a les esmentades inversions realitzades mitjançant contractes d'arrendament financer que compleixin les condicions establertes a l'article 115 d'aquesta Llei, per subjectes passius que determinin la seva base imposable pel règim d'estimació directa, amb la condició que s'exerceixi l'opció de compra.

2. El que estableix l'apartat anterior no és aplicable a les inversions la posada a disposició de les quals tingui lloc dins dels períodes impositius establerts a l'esmentat apartat, que corresponguin a elements nous encarregats en virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió el període d'execució dels quals, en els dos casos, requereixi un termini superior a dos anys entre la data d'encàrrec o d'inici de la inversió i la data de la seva posada a disposició o en funcionament. No obstant això, en aquests casos, la llibertat d'amortització a què es refereix l'apartat anterior s'aplica exclusivament sobre la inversió en curs realitzada dins els períodes impositius iniciats dins dels anys 2009 i 2010.

3. Tractant-se d'inversions corresponents a elements encarregats en virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió el període d'execució dels quals, en els dos casos, requereixi un termini superior a dos anys entre la data d'encàrrec o d'inici de la inversió i la data de la seva posada a disposició o en funcionament, encara que aquestes últimes es produeixin amb posterioritat als

períodes indicats a l'apartat primer, la llibertat d'amortització s'aplica exclusivament sobre la inversió en curs realitzada dins els períodes impositius iniciats dins dels anys 2009 i 2010.»

Tretze. S'hi afegeix una disposició transitòria vint-i-sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-sisena. *Règim fiscal dels ajustos comptables per la primera aplicació del Pla general de comptabilitat.*

1. Els càrrecs i abonaments a partides de reserves que tinguin la consideració de despeses o ingressos, respectivament, com a conseqüència de la primera aplicació del Pla general de comptabilitat aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, o del Pla general de comptabilitat de petites i mitjanes empreses i els criteris comptables específics per a microempreses, aprovat pel Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre, s'integren a la base imposable del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2008 d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

A aquests efectes, es consideren despeses i ingressos, respectivament, els decrements i increments en el patrimoni net descrits a l'article 36.2 del Codi de comerç, per la qual cosa no té la consideració de despesa la baixa de la partida relativa a instruments de patrimoni propi.

No tenen efectes fiscals els esmentats càrrecs i abonaments a reserves que estiguin relacionats amb despeses, que no van ser dotacions a provisions, o amb ingressos, meritats i comptabilitzats d'acord amb els principis i normes comptables vigents en els períodes impositius iniciats abans de l'esmentada data sempre que s'hagin integrat a la base imposable d'aquests períodes. En aquest cas, no s'han d'integrar en la base imposable aquestes mateixes despeses o ingressos comptabilitzats de nou en ocasió de la seva meritació segons els criteris comptables establerts en les esmentades normes.

2. El que estableix l'apartat anterior s'aplica als ajustos la contrapartida dels quals sigui una partida de reserves derivades de l'aplicació del Pla general de comptabilitat, del Pla general de comptabilitat de petites i mitjanes empreses i de l'abandonament dels criteris específics aplicables per les microempreses, conseqüència del que estableixen la disposició addicional única del Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, i les disposicions addicionals primera i segona del Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre.»

Catorze. S'hi afegeix una disposició transitòria vint-i-setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-setena. *Règim fiscal dels ajustos comptables per la primera aplicació de les noves normes comptables de les entitats asseguradores.*

1. El que estableix la disposició transitòria vint-i-sisena d'aquesta Llei és aplicable als ajustos comptables que les entitats asseguradores hagin de realitzar com a conseqüència d'aplicar els nous criteris comptables que siguin aprovats als efectes de la seva adaptació al nou marc comptable, tenint efectes en la base imposable del període impositiu corresponent a l'exercici en el qual s'hagin de realitzar els ajustos.

2. No s'integra en la base imposable l'import de l'abonament a reserves derivat de la baixa de la provisió d'estabilització.

3. El que estableix l'article 15.1 d'aquesta Llei, sobre revaloracions comptables és aplicable a la revaloració dels immobles al seu valor raonable en la data de transició al nou marc comptable.»

Quinze. S'hi afegeix una disposició transitòria vint-i-vuitena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-vuitena. *Integració en la base imposable dels ajustos comptables per la primera aplicació del Pla general de comptabilitat.*

1. Els càrrecs i abonaments a comptes de reserves, quan tinguin efectes fiscals d'acord amb el que estableix la disposició transitòria vint-i-sisena d'aquesta Llei, es computen conjuntament amb la quantitat deduïda en el primer període impositiu iniciat a partir de l'1 de gener de 2008 per l'aplicació del que estableix la disposició transitòria vint-i-novena d'aquesta Llei. El subjecte passiu pot optar per integrar el saldo net, positiu o negatiu, que hagi resultat de l'esmentat còmput, per parts iguals en la base imposable corresponent a cadascun dels tres primers períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'esmentada data.

Quan algun d'aquests abonaments es corresponguin amb provisions per depreciació de la participació tinguda en el capital d'altres entitats i en algun d'aquests períodes impositius es produeixi una correcció de valor d'aquesta participació fiscalment deduïble en els termes establerts a l'apartat 3 de l'article 12 d'aquesta Llei que no s'hagi computat per calcular el saldo a què es refereix el paràgraf anterior, s'ha d'integrar a la base imposable com a ajust positiu, a més, un import equivalent a l'esmentada correcció de valor, fins a completar l'esmentat saldo i, si no, el saldo que resti s'ha de distribuir per parts iguals entre els restants períodes impositius.

Així mateix, quan algun d'aquests abonaments a reserves es correspongui amb diferències de canvi en moneda estrangera positiva, la integració s'ha de fer d'acord amb el que estableix el primer paràgraf d'aquest apartat. No obstant això, el saldo de l'esmentat abonament pendent d'integració s'ha d'incorporar a la base imposable d'aquell període impositiu a què es refereix l'esmentat paràgraf, en què vencin o es cancel·lin els béns o drets dels quals procedeixi la diferència de canvi.

De la mateixa manera, la incorporació del saldo pendent d'integració també és procedent en el període impositiu en què causi baixa del balanç qualsevol element.

En cas d'extinció del subjecte passiu dins d'aquest termini, el saldo pendent s'ha d'integrar en la base imposable de l'últim període impositiu.

En la memòria dels comptes anuals dels exercicis corresponents als esmentats períodes impositius s'ha d'esmentar l'import del saldo, així com les quantitats integrades en la base imposable i les pendents d'integrar.

2. El que estableix l'apartat anterior també s'aplica als ajustos comptables per la primera aplicació de les noves normes comptables de les entitats asseguradores a què es refereix la disposició transitòria vint-i-setena d'aquesta Llei. La integració s'ha de fer per parts iguals a la base imposable del període impositiu corresponent a l'exercici en què s'hagin de realitzar aquests ajustos i en els dos períodes impositius immediatament següents.»

Setze. S'hi afegeix una disposició transitòria vint-i-novena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-novena. *Càlcul per al període impositiu 2008 de les correccions de valor de participacions en el capital d'altres entitats.*

Amb efectes exclusius per al primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2008, per determinar la base imposable de l'esmentat període es pot deduir, sense necessitat d'imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys, la diferència positiva que resulti d'aplicar el que estableix l'apartat 3 de l'article 12 d'aquesta Llei, per a la qual cosa s'han de computar els fons propis a l'inici de l'exercici en què es va adquirir la participació i els fons propis al tancament del primer exercici iniciat el 2008, amb el límit i altres condicions establertes a l'esmentat precepte, sempre que la part d'aquesta diferència imputable a períodes impositius iniciats abans de l'esmentada data es correspongui amb provisions fiscalment deduïbles en els esmentats períodes i que s'abonin a comptes de reserves en ocasió

de la primera aplicació del Pla general de comptabilitat aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, o del Pla general de comptabilitat de petites i mitjanes empreses i els criteris comptables específics per a microempreses, aprovat pel Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre.»

Article segon. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març:

U. S'afegeix un segon paràgraf a la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, l'obligació de declaració no és aplicable als rendiments a què es refereix l'article 14.d).»

Dos. Es deroga l'article 33.

Tres. Es modifica l'apartat 5 i s'afegeix un apartat 6 en la disposició addicional primera, que queden redactats de la manera següent:

«5. Durant la tramitació dels procediments amistosos no es meriten interessos de demora.

6. 1r En els procediments amistosos, l'ingrés del deute queda suspès automàticament a instàncies de l'interessat quan es garanteixi el seu import i els recàrrecs que puguin procedir en el moment de la sol·licitud de la suspensió, en els termes que s'estableixi per reglament.

No es pot suspendre l'ingrés del deute, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, mentre es pugui sol·licitar la suspensió en la via administrativa o jurisdiccional.

2n Les garanties admissibles per obtenir la suspensió automàtica a què es refereix el número anterior són exclusivament les següents:

- a) Dipòsit de diners o valors públics.
- b) Aval o fiança de caràcter solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.

3r Si els procediments amistosos no es refereixen a la totalitat del deute, la suspensió prevista en aquest apartat es limita a l'import afectat pels procediments amistosos.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni:

U. L'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Bonificació general de la quota íntegra.*

Sobre la quota íntegra de l'impost s'aplica una bonificació del 100 per cent als subjectes passius per obligació personal o real de contribuir.»

Dos. Es deroguen els articles 6, 36, 37 i 38, i la disposició transitòria.

Article quart. *Bonificació a l'impost sobre activitats econòmiques per al transport per carretera per a l'any 2008.*

1. S'aplica una bonificació del 50 per cent en les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques corresponent a l'any 2008 per a les activitats classificades en els grups 721 i 722 de la secció primera de les tarifes aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de

28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereix l'article 88 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

2. La disminució d'ingressos que el que disposa l'apartat anterior produeixi en els ajuntaments i diputacions provincials es compensa amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, de conformitat amb el que estableix l'article 9 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Les compensacions corresponents a la bonificació en les quotes municipals de l'impost sobre activitats econòmiques i al recàrrec provincial aplicables sobre aquestes es reconeixen amb la sol·licitud prèvia de cada ajuntament o diputació afectats, juntament amb la documentació que, si s'escau, requereixi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

Les compensacions per la bonificació en les quotes provincials i nacionals les reconeix d'ofici el Ministeri d'Economia i Hisenda, d'acord amb la informació que faciliti l'Agència Estatal d'Administració Tributària, s'han d'ajustar temporalment als processos de distribució d'aquelles, i assignar-se en proporció a les quotes a què corresponguin.

3. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les quotes corresponents a 2008 liquidades sense la bonificació prevista en aquest article s'entenen automàticament reduïdes amb efectes des del moment de la seva liquidació en un 50 per cent, sense necessitat d'acte cap exprés que així ho declari, i sense que, amb aquest motiu, s'alteri ni la validesa i eficàcia ni la situació d'exigibilitat de les liquidacions per la part no reduïda.

Si com a conseqüència de la reducció és procedent fer alguna devolució d'ingressos, aquesta s'ha d'acordar sense més tràmit i s'ha d'executar de manera immediata.

Article cinquè. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U. L'apartat dos de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Dos. S'entenen realitzades en l'exercici d'una activitat empresarial o professional:

- a) Els lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats per les societats mercantils, quan tinguin la condició d'empresari o professional.
- b) Les transmissions o cessions d'ús a tercers de la totalitat o part de qualssevol dels béns o drets que integren el patrimoni empresarial o professional dels subjectes passius, fins i tot les efectuades en ocasió del cessament en l'exercici de les activitats econòmiques que determinen la subjecció a l'impost.»

Dos. L'apartat u de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«U. Als efectes del que disposa aquesta Llei, es consideren empresaris o professionals:

a) Les persones o entitats que realitzin les activitats empresarials o professionals definides a l'apartat següent d'aquest article.

No obstant això, no tenen la consideració d'empresaris o professionals els qui realitzin exclusivament lliuraments de béns o prestacions de serveis a títol gratuït, sense perjudici del que estableix la lletra següent.

- b) Les societats mercantils, llevat de prova en contra.
- c) Els qui realitzin un o diversos lliuraments de béns o prestacions de serveis que suposin l'explotació d'un ben corporal o incorporeal amb la finalitat d'obtenir ingressos continuats en el temps.

En particular, tenen aquesta consideració els arrendadors de béns.

d) Els qui efectuïn la urbanització de terrenys o la promoció, construcció o rehabilitació d'edificacions destinades, en tots els casos, a la venda, adjudicació o cessió per qualsevol títol, encara que sigui ocasionalment.

e) Els qui realitzin a títol ocasional els lliuraments de mitjans de transport nous exempts de l'impost en virtut del que disposa l'article 25, apartats u i dos d'aquesta Llei.

Els empresaris o professionals a què es refereix aquesta lletra només tenen aquesta condició als efectes dels lliuraments dels mitjans de transport que s'hi comprenen.»

Tres. El número 1r de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«1r La transmissió d'un conjunt d'elements corporals i, si s'escau, incorporals que, formant part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu, constitueixin una unitat econòmica autònoma capaç de desenvolupar una activitat empresarial o professional pels seus propis mitjans, amb independència del règim fiscal que a l'esmentada transmissió li sigui aplicable en l'àmbit d'altres tributs i del procedent de conformitat amb el que disposa l'article 4, apartat quatre, d'aquesta Llei.

Queden excloses de la no subjecció a què es refereix el paràgraf anterior les següents transmissions:

a) (suprimida).

b) Les realitzades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament de conformitat amb el que disposa l'article 5, apartat u, lletra c) d'aquesta Llei, quan les transmissions tinguin per objecte la mera cessió de béns.

A aquests efectes, es considera mera cessió de béns la transmissió de béns arrendats quan no s'acompanyi d'una estructura organitzativa de factors de producció materials i humans, o d'un d'ells, que permeti considerar-la constitutiva d'una unitat econòmica autònoma.

c) Les efectuades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament per la realització ocasional de les operacions a què es refereix l'article 5, apartat u, lletra d) d'aquesta Llei.

Als efectes del que disposa aquest número, és irrellevant que l'adquirent desenvolupi la mateixa activitat a la qual estaven afectes els elements adquirits o una altra de diferent, sempre que l'adquirent acrediti la intenció de mantenir l'afectació al desenvolupament d'una activitat empresarial o professional.

En cas que els béns i drets transmesos, o una part d'aquests, es desafectin posteriorment de les activitats empresarials o professionals que determinen la no subjecció prevista en aquest número, la desafectació queda subjecta a l'impost en la forma establerta per a cada cas en aquesta Llei.

Els adquirents dels béns i drets compresos en les transmissions que es beneficiïn de la no subjecció establerta en aquest número se subroguen, respecte als esmentats béns i drets, en la posició del transmissor quant a l'aplicació de les normes contingudes a l'article 20, apartat u, número 22è i en els articles 92 a 114 d'aquesta Llei.»

Quatre. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Estan exemptes de l'impost les importacions de béns el valor global de les quals no excedeixi els 150 euros.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

1r Els productes alcohòlics compresos en els codis NC 22.03 a 22.08 de l'Arancel Duaner.

2n Els perfums i aigües de colònia.

3r El tabac en branca o manufacturat.»

Cinc. L'article 35 queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Importacions de béns en règim de viatgers.*

U. Estan exemptes de l'impost sobre el valor afegit les importacions dels béns continguts en els equipatges personals dels viatgers procedents de països tercers, amb les limitacions i requisits que s'indiquen a continuació:

1r Que les importacions no tinguin caràcter comercial, en els termes previstos a l'article 21, número 2n, lletra A), lletra d).

2n Que el valor global dels béns no excedeixi, per persona, els 300 euros. No obstant això, quan es tracti de viatgers que arribin al territori d'aplicació de l'impost per via marítima o aèria, aquest import és de 430 euros.

En tot cas, tractant-se de viatgers de menys de quinze anys d'edat, el valor global admès amb exempció és de 150 euros.

Quan el valor global excedeixi les quantitats indicades, l'exempció es concedeix fins al límit de les esmentades quantitats, exclusivament per a aquells béns que, importats separatament, haurien pogut beneficiar-se de l'exempció.

Per a la determinació dels límits d'exempció assenyalats anteriorment no es computa el valor dels béns que siguin objecte d'importació temporal o de reimportació derivada d'una exportació temporal prèvia, ni el dels medicaments necessaris per a ús normal del viatger.

Dos. Als efectes d'aquesta exempció, es consideren equipatges personals dels viatgers, el conjunt d'equipatges que presentin a la Duana en el moment de la seva arribada, així com els que es presentin amb posterioritat, sempre que es justifiqui que, en el moment de la sortida, van ser registrats a l'empresa responsable del seu transport com a equipatges acompanyats.

No constitueixen equipatges personals els combustibles que excedeixin les següents quantitats:

a) Els continguts en els dipòsits normals de combustible dels mitjans de transport motoritzats.

b) Els continguts en dipòsits portàtils de combustible fins a un màxim de 10 litres.

Tres. Sense perjudici del que estableix l'apartat u, estan exemptes de l'impost les següents importacions de béns:

a) Labors del tabac:

Cigarrets: 200 unitats;

Cigars petits (cigars amb un pes màxim 3 grams unitat): 100 unitats;

Cigars: 50 unitats;

Tabac per fumar: 250 grams.

Per a tot viatger, la franquícia es pot aplicar a qualsevol combinació de labors del tabac, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no superi el 100 per cent.

b) Alcohols i begudes alcohòliques:

Begudes destil·lades i begudes esperitoses d'una graduació alcohòlica superior a 22 per 100 vol.; alcohol etílic, no desnaturalitzat, de 80 per 100 vol. o més: 1 litre en total;

Begudes destil·lades i begudes esperitoses, aperitius a base de vi o d'alcohol, tafia, sake o begudes similars d'una graduació alcohòlica igual o inferior a 22 per 100 vol; vins escumosos i generosos: 2 litres en total;

Altres vins: 4 litres en total;

Cervesa: 16 litres en total.

Per a tot viatger, la franquícia es pot aplicar a qualsevol combinació dels tipus d'alcohol i begudes alcohòliques esmentats, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no superi el 100 per cent.

El valor d'aquests béns no es computa per a la determinació dels límits de valor global assenyalats a l'apartat u precedent.

Els viatgers de menys de disset anys d'edat no es beneficien de les exempcions assenyalades en aquest apartat.

Quatre. Quan el viatger procedeixi d'un país tercer en règim de trànsit, i acreditati que els béns han estat adquirits en les condicions normals de tributació d'un altre Estat membre, la importació dels béns efectuada a l'empara del règim de viatgers està exempta, sense subjecció als límits de valor global i de quantitat establerts en els apartats u i tres anteriors. A aquests efectes, no es consideren en règim de trànsit els passatgers que sobrevolin el territori d'aplicació de l'impost sense aterrar-hi.

Cinc. Els límits previstos per a l'exempció de l'impost que s'estableixen en aquest article es redueixen a la desena part de les quantitats assenyalades quan els béns a què es refereixin els importi el personal dels mitjans de transport utilitzats en el trànsit internacional i en ocasió dels desplaçaments efectuats en l'exercici de les seves activitats professionals.»

Sis. L'apartat quatre de l'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. La base imposable també es pot reduir quan els crèdits corresponents a les quotes repercutides per les operacions gravades siguin totalment o parcialment incobrables.

A aquests efectes, un crèdit es considera totalment o parcialment incobrable quan reuneixi les condicions següents:

1a Que hagi transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit derivat d'aquest.

2a Que aquesta circumstància hagi quedat reflectida en els llibres registres exigits per a aquest impost.

3a Que el destinatari de l'operació actuï en la condició d'empresari o professional, o, en un altre cas, que la base imposable d'aquella, impost sobre el valor afegit exclòs, sigui superior a 300 euros.

4a Que el subjecte passiu n'hagi instat el seu cobrament mitjançant reclamació judicial al deutor.

La modificació s'ha de fer en el termini dels tres mesos següents a la finalització del període d'un any a què es refereix la condició 1a del paràgraf anterior i ha de comunicar-se a l'Administració Tributària en el termini que es fixi per reglament.

Una vegada practicada la reducció de la base imposable, aquesta no es torna a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtingui el cobrament total o parcial de la contraprestació, llevat quan el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional. En aquest cas, s'entén que l'impost sobre el valor afegit està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació percebuda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el subjecte passiu desisteixi de la reclamació judicial al deutor, ha de modificar novament la base imposable a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini d'un mes a comptar del desistiment, d'una factura rectificativa en la qual es repercuteixi la quota precedent.»

Set. El número 3r de l'apartat u de l'article 97 queda redactat de la manera següent:

«3r En el cas de les importacions, el document en què consti la liquidació practicada per l'Administració o, si es tracta d'operacions assimilades a les importacions, l'autoliquidació en la qual es consignï l'impost meritat en ocasió de la seva realització.»

Vuit. L'apartat quatre de l'article 99 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. S'entenen suportades les quotes deduïbles en el moment en què l'empresari o professional que les va suportar rebí la corresponent factura o altres documents justificatius del dret a la deducció.

Si la meritació de l'impost es produeix en un moment posterior al de la recepció de la factura, les quotes s'entenen suportades quan es meritin.

En els casos als quals es refereix l'article 165 d'aquesta Llei, les quotes s'entenen suportades en el moment en què s'expedeixi la factura a la qual es refereix aquest article, llevat que el moment de la meritació sigui posterior al de l'esmentada emissió, cas en què les quotes s'entenen suportades en el moment de la seva meritació.

En el cas a què es refereix l'article 98, apartat quatre d'aquesta Llei, les quotes deduïbles s'entenen suportades en el moment en què neixi el dret a la deducció.»

Nou. L'article 115 queda redactat de la manera següent:

«Article 115. *Supòsits generals de devolució.*

U. Els subjectes passius que no hagin pogut fer efectives les deduccions originades en un període de liquidació pel procediment previst a l'article 99 d'aquesta Llei, perquè la seva quantia excedeix la de les quotes meritades, tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent a 31 de desembre de cada any en l'autoliquidació corresponent a l'últim període de liquidació de l'esmentat any.

Dos. No obstant això, tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent al final de cada període de liquidació els subjectes passius a què es refereix l'article 116 d'aquesta Llei.

Tres. En els supòsits a què es refereixen aquest article i el següent, l'Administració ha de procedir, si s'escau, a practicar liquidació provisional dins dels sis mesos següents al terme del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació en què se sol·liciti la devolució de l'impost. No obstant això, quan l'autoliquidació s'hagi presentat fora d'aquest termini, els sis mesos es computen des de la data de la presentació.

Quan de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional en resulti una quantitat a retornar, l'Administració tributària ha de procedir a la seva devolució d'ofici, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions provisionals o definitives que siguin procedents.

El procediment de devolució és el que preveuen els articles 124 a 127, tots dos inclusivament, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert en el primer paràgraf d'aquest apartat, l'Administració tributària ha de procedir a retornar d'ofici l'import total de la quantitat sol·licitada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin resultar procedents.

Transcorregut el termini establert en el primer paràgraf d'aquest apartat sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei general tributària, des de l'endemà de la finalització de l'esmentat termini i fins a la data de l'ordenament del pagament, sense necessitat que el subjecte passiu així ho reclami.

S'ha de determinar per reglament el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es refereix aquest apartat.»

Deu. L'article 116 queda redactat de la manera següent:

«Article 116. *Sol·licitud de devolucions a la fi de cada període de liquidació.*

U. Els subjectes passius poden optar per sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent al final de cada període de liquidació de conformitat amb les condicions, termes, requisits i procediment que s'estableixin per reglament.

El període de liquidació dels subjectes passius que optin per aquest procediment coincideix amb el mes natural, amb independència del volum d'operacions.

Dos. En els supòsits a què es refereix l'article 15, apartat dos d'aquesta Llei, la persona jurídica que importi els béns en el territori d'aplicació de l'impost pot recuperar la quota corresponent a la importació quan acrediti l'expedició o transport dels béns a un altre Estat membre i el pagament de l'impost en l'esmentat Estat.»

Onze. L'apartat quatre de l'article 163 nonies queda redactat de la manera següent:

«Quatre. L'entitat dominant, sense perjudici del compliment de les seves obligacions pròpies, i amb els requisits, límits i condicions que es determinin per reglament, és responsable del compliment de les obligacions següents:

1a Comunicar a l'Administració tributària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per l'aplicació del règim especial a què es refereixen els articles 163 quínties i sexies d'aquesta Llei. Tota aquesta informació s'ha de presentar el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en el que s'hagi d'aplicar el règim especial.

b) La relació d'entitats del grup que apliquin el règim especial, identificant les entitats que motivin qualsevol alteració en la seva composició respecte a la de l'any anterior, si s'escau. Aquesta informació s'ha de comunicar durant el mes de desembre de cada any natural respecte al següent.

c) La renúncia al règim especial, que s'ha d'exercir durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte, tant pel que fa a la renúncia del total d'entitats que apliquin el règim especial com pel que fa a les renúncies individuals.

d) L'opció que estableix l'article 163 sexies.cinc d'aquesta Llei, que s'ha de comunicar durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte.

2a Presentar les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats, i procedir, si s'escau, a l'ingrés del deute tributari o a la sol·licitud de compensació o devolució que sigui procedent. Les dites autoliquidacions agregades integren els resultats de les autoliquidacions individuals de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

Les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats s'han de presentar una vegada presentades les autoliquidacions periòdiques individuals de cadascuna de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats coincideix amb el mes natural, amb independència del volum d'operacions.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a retornar a favor de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats superi l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, es pot sol·licitar la devolució de l'excés, sempre que no hagin transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de les autoliquidacions individuals en què es va originar l'excés. Aquesta devolució s'ha de practicar en els termes que disposa l'apartat tres de l'article 115 d'aquesta Llei. En aquest cas, no és procedent la compensació dels saldos a retornar en autoliquidacions agregades posteriors, sigui quin sigui el període de temps transcorregut fins que la devolució es faci efectiva.

En cas que es deixi d'aplicar el règim especial del grup d'entitats i quedin quantitats pendents de devolució o compensació per a les entitats integrades en el grup, aquestes quantitats s'imputen a les esmentades entitats en proporció al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial hagi estat d'aplicació, i a aquest efecte s'aplica el que disposa l'article 121 d'aquesta Llei.

3a Disposar d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i serveis utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les operacions a què es refereix l'article 163 octies. u d'aquesta Llei. Aquest sistema ha de reflectir la utilització successiva dels esmentats béns i serveis fins a la seva aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació ha d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que han de ser homogenis per a totes les entitats del grup i mantenir-se durant tots els períodes en què sigui aplicable el règim especial, llevat que es modifiquin per causes raonables, que s'han de justificar en la mateixa memòria.

Aquest sistema d'informació s'ha de conservar durant el termini de prescripció de l'impost.»

Article sisè. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries:

U. L'article 5.2 queda redactat de la manera següent:

«2. Als efectes d'aquest impost es consideren empresaris o professionals:

1r Les persones o entitats que realitzin habitualment activitats empresarials o professionals.

No obstant això, no tenen la consideració d'empresaris o professionals els qui realitzin exclusivament lliuraments de béns o prestacions de serveis a títol gratuït, sense perjudici del que estableix l'apartat següent.

2n Les societats mercantils, llevat que hi hagi una prova en contra.»

Dos. L'article 5.6 queda redactat de la manera següent:

«6. S'entenen realitzades en el desenvolupament d'una activitat empresarial o professional, en tot cas:

a) Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis efectuades per les societats mercantils, quan tinguin la condició d'empresari o professional.

b) Les transmissions o cessions d'ús a tercers de la totalitat o part de qualssevol béns o drets que integrin el patrimoni empresarial o professional dels subjectes passius, fins i tot les efectuades en ocasió del cessament en l'exercici de les activitats econòmiques que determinin la subjecció a l'impost.»

Tres. L'article 9.1r queda redactat de la manera següent:

«1r La transmissió d'un conjunt d'elements corporals i, si s'escau, incorporals que, formant part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu, constitueixin una unitat econòmica autònoma capaç de desenvolupar una activitat empresarial o professional pels seus propis mitjans, amb independència del règim fiscal que a l'esmentada transmissió li sigui aplicable en l'àmbit d'altres tributs i del procedent de conformitat amb el que disposa l'article 4.4 d'aquesta Llei.

Queden excloses de la no subjecció a què es refereix el paràgraf anterior, les transmissions següents:

a) (suprimida).

b) Les dels béns mobles o semovents que, formant part de les existències del patrimoni empresarial que es transmet, es portin a terme per qui tingui la condició de comerciant detallista d'acord amb el que disposa l'article 10.3 d'aquesta Llei, i, en funció del destí previsible, l'adquirent tingui dret a la deducció, total o parcial, de l'impost que es trobi implícit en la contraprestació en els termes establerts a l'article 29.3 d'aquesta Llei.

A aquests efectes, únicament està exempta de l'impost, per aplicació de l'article 10.1.27è d'aquesta Llei, la transmissió dels béns mobles i semovents que constitueixen les existències del patrimoni empresarial.

c) Les realitzades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament de conformitat amb el que disposa l'article 5.4.a) d'aquesta Llei, quan les transmissions tinguin per objecte la mera cessió de béns.

A aquests efectes, es considera mera cessió de béns la transmissió de béns arrendats quan no s'acompanyi d'una estructura organitzativa de factors de producció materials i humans o d'un d'ells, que permeti considerar-la constitutiva d'una unitat econòmica autònoma.

d) Les efectuades pels qui tinguin la condició d'empresari o professional exclusivament per la realització ocasional de les operacions a què es refereix l'article 5.4.b) d'aquesta Llei.

Als efectes del que disposa aquest apartat, és irrellevant que l'adquirent desenvolupi la mateixa activitat a la qual estaven afectes els elements adquirits o una altra de diferent, sempre que l'adquirent acrediti la intenció de mantenir l'afectació al desenvolupament d'una activitat empresarial o professional.

En el cas que els béns i drets transmesos, o part d'ells, es desafectin posteriorment de les activitats empresarials o professionals que determinen la no subjecció prevista en aquest número, la desafectació queda subjecta a l'impost en la forma establerta per a cada cas en aquesta Llei.

Els adquirents dels béns i drets compresos en les transmissions que es beneficiïn de la no subjecció establerta en aquest número se subroguen, respecte als esmentats béns i drets, en la posició del transmissor quant a l'aplicació de les normes contingudes a l'article 10.1.22è i en els articles 37 a 44 d'aquesta Llei.»

Quatre. L'article 10.1.28è queda redactat de la manera següent:

«28è Els lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats per subjectes passius persones físiques el volum total d'operacions realitzades dels quals durant l'any natural anterior no hagi excedit els 28.000 euros. Aquest límit s'ha de revisar automàticament cada any per la variació de l'índex de preus al consum a les Canàries.

Als efectes d'aquest apartat, es considera volum d'operacions l'import total dels lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuades pel subjecte passiu durant l'any natural anterior, amb independència del règim tributari o territori on es lliurin o prestin.

Aquesta exempció pot ser objecte de renúncia en els termes i requisits que estableixi el Govern de les Canàries. La renúncia a l'exempció opera respecte a la totalitat de les seves activitats empresarials o professionals.»

Cinc. L'article 14.3.27è queda redactat de la manera següent:

«27è A) Els béns continguts en els equipatges personals dels viatgers, amb les limitacions i els requisits que s'indiquen a continuació:

Que les importacions esmentades no tinguin caràcter comercial.

Als efectes d'aquest article, es considera que els béns conduïts per viatgers no constitueixen una expedició comercial quan es tracti de béns adquirits ocasionalment, que es destinin a l'ús personal o familiar dels viatgers o a ser oferts com a regals i que, per la seva naturalesa i quantitat, no es pugui presumir que siguin l'objecte d'una activitat comercial.

Que el valor global dels béns no excedeixi, per persona, els 430 euros.

En tot cas, tractant-se de viatgers de menys de quinze anys d'edat, el valor global admès amb exempció és de 150 euros.

Quan el valor global excedeixi les quantitats indicades, l'exempció es concedeix fins al límit d'aquestes quantitats, exclusivament per a aquells béns que, importats separatament, s'haurien pogut beneficiar de l'exempció.

Per a la determinació dels límits d'exempció assenyalats anteriorment no es computa el valor dels béns que siguin objecte d'importació temporal o de reimportació derivada d'una exportació temporal prèvia, ni el dels medicaments necessaris per a ús normal del viatger.

B) Als efectes d'aquesta exempció, es consideren equipatges personals dels viatgers, el conjunt d'equipatges que presentin a l'oficina de l'Administració Tributària Canària en el moment de la seva arribada, així com els que es presentin amb posterioritat, sempre que es justifiqui que, en el moment de la sortida, van ser registrats en l'empresa responsable del seu transport com a equipatges acompanyats.

No constitueixen equipatges personals els combustibles que excedeixin les següents quantitats:

Els continguts als dipòsits normals de combustible dels mitjans de transport motoritzats.

Els continguts en dipòsits portàtils de combustible fins a un màxim de 10 litres.

C) Sense perjudici del que estableix la lletra A) anterior, estan exemptes de l'impost les següents importacions de béns:

a) Labors del tabac:

Cigarrets: 200 unitats;

Cigars petits (cigars amb un pes màxim 3 grams unitat): 100 unitats;

Cigars: 50 unitats;

Tabac per fumar: 250 grams.

Per a tot viatger, la franquícia es pot aplicar a qualsevol combinació de labors del tabac, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no superi el 100 per cent.

b) Alcohols i begudes alcohòliques:

Begudes destil·lades i begudes esperitoses d'una graduació alcohòlica superior a 22 per 100 vol.; alcohol etílic, no desnaturalitzat, de 80 per 100 vol. o més: 1 litre en total;

Begudes destil·lades i begudes esperitoses, aperitius a base de vi o d'alcohol, tafia, sake o begudes similars d'una graduació alcohòlica igual o inferior a 22 per 100 vol.; vins escumosos i generosos: 2 litres en total;

Altres vins: 4 litres en total;

Cervesa: 16 litres en total.

Per a tot viatger, la franquícia es pot aplicar a qualsevol combinació dels tipus d'alcohol i begudes alcohòliques esmentats, sempre que el total dels percentatges utilitzats de cada franquícia autoritzada no superi el 100 per cent.

El valor d'aquests béns no es computa per a la determinació dels límits de valor global assenyalats a la lletra A) precedent.

Els viatgers de menys de disset anys d'edat no es beneficien de les exempcions assenyalades a les lletres a) i b) anteriors.

D) Els límits previstos per a l'exempció de l'impost que s'estableixen en aquest apartat es redueixen a la desena part de les quantitats assenyalades quan els béns a què es refereixin els importi el personal dels mitjans de transport utilitzats en el trànsit exterior i en ocasió dels desplaçaments efectuats en l'exercici de les seves activitats professionals.»

Sis. L'article 14.11 queda redactat de la manera següent:

«11. Les importacions de béns el valor global dels quals no excedeixi els 150 euros.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

- a) Els productes alcohòlics compresos en els codis NC 22.03 a 22.08 de l'Aranzel Duaner.
- b) Els perfums i aigües de colònia.
- c) El tabac en branca o manufacturat.»

Set. L'apartat 7 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«7. La base imposable també es pot reduir quan els crèdits corresponents a les quotes repercutides per les operacions gravades siguin totalment o parcialment incobrables.

A aquests efectes, un crèdit es considera totalment o parcialment incobrable quan reuneixi les condicions següents:

1. Que hagi transcorregut un any des de la meritació de l'impost repercutit sense que s'hagi obtingut el cobrament de tot o part del crèdit derivat d'aquest.
2. Que aquesta circumstància hagi quedat reflectida en els llibres registres exigits per a aquest impost.
3. Que el destinatari de l'operació actuï en la condició d'empresari o professional, o, en un altre cas, que la base imposable d'aquella, impost general indirecte canari exclòs, sigui superior a 300 euros.
4. Que el subjecte passiu n'hagi instat el cobrament mitjançant una reclamació judicial al deutor.

La modificació s'ha de fer dins el termini dels tres mesos següents a la finalització del període d'un any a què es refereix la condició 1 del paràgraf anterior i ha de comunicar-se a l'Administració Tributària Canària en el termini que es fixi per reglament.

Una vegada practicada la reducció de la base imposable, aquesta no es torna a modificar a l'alça encara que el subjecte passiu obtingui el cobrament total o parcial de la contraprestació, llevat quan el destinatari no actuï en la condició d'empresari o professional. En aquest cas, s'entén que l'impost general indirecte canari està inclòs en les quantitats percebudes i en la mateixa proporció que la part de contraprestació percebuda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el subjecte passiu desisteixi de la reclamació judicial al deutor, ha de modificar novament la base imposable a l'alça mitjançant l'emissió, en el termini d'un mes a comptar del desistiment, d'una factura rectificativa en la qual es repercuteixi la quota procedent.»

Vuit. La lletra f) de l'apartat 1r del número 1 de l'article 27 queda redactada de la manera següent:

«f) Les execucions d'obres, amb aportació de materials o sense, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista, que tinguin per objecte la construcció i rehabilitació dels habitatges qualificats administrativament de protecció oficial de règim especial, així com la construcció o rehabilitació d'obres d'equipament comunitari. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren de rehabilitació les actuacions dirigides a la reconstrucció mitjançant la consolidació i el tractament d'estructures, façanes o cobertes i altres d'anàlogues sempre que el cost global de les operacions de rehabilitació excedeixi el 25 per cent del preu d'adquisició si s'hagués efectuat aquesta durant els dos anys immediatament anteriors a l'inici de les obres de rehabilitació o, en un altre cas, del valor de mercat que tingués l'edificació o una part d'aquesta en el moment de l'inici. A aquests efectes, s'ha de descomptar del preu d'adquisició o del valor de mercat de l'edificació la part proporcional corresponent al sòl.

Als efectes d'aquest paràgraf i de l'anterior, s'entén per equipament comunitari aquell que consisteix en:

Els edificis de caràcter demanial.

Les infraestructures públiques d'aigua, telecomunicació, ferroviàries, energia elèctrica, clavegueram, parcs, jardins i superfícies vials en zones urbanes.

La consideració com a equipament comunitari de les infraestructures públiques ferroviàries comprèn tant aquelles en les quals l'Administració competent és qui les promou directament, com quan aquesta actua de manera indirecta a través d'una altra entitat que, tot i no tenir la consideració d'Administració pública, és qui té, mitjançant qualsevol títol administratiu habilitador concedit per part de l'Administració pública, la capacitat necessària per contractar la realització de les infraestructures.

No s'inclouen, en cap cas, les obres de conservació, manteniment, reformes, rehabilitació, ampliació o millora de les esmentades infraestructures.

Les potabilitzadores, dessalinitzadores i depuradores de titularitat pública.»

Nou S'afegeixen dues lletres a l'article 27.1.1r que queden redactades de la manera següent:

«t) Els lliuraments de biodièsel, bioetanol i biometanol.

Les definicions de biodièsel, bioetanol i biometanol són les contingudes a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

u) Els lliuraments dels productes de la refinació del petroli mesclats amb biodièsel, bioetanol i biometanol».

Deu. L'article 31.1.2n queda redactat de la manera següent:

«2n En el cas de les importacions, el document en què consti la liquidació practicada per l'Administració o, si es tracta d'operacions assimilades a importacions, l'autoliquidació en la qual es consignï l'impost meritat en ocasió de la seva realització.»

Onze. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Naixement del dret a deduir.*

El dret a la deducció neix en el moment en què es meriten les quotes deduïbles.»

Dotze. L'article 33.4 queda redactat de la manera següent:

«4. S'entenen suportades les quotes deduïbles, així com la càrrega impositiva implícita en les adquisicions a comerciants detallistes, en el moment en què l'empresari o professional que les va suportar rebí la corresponent factura o altres documents justificatius del dret a deduir.

Si la meritació de l'impost es produeix en un moment posterior al de la recepció de la factura, les esmentades quotes s'entenen suportades quan es meritin.

En els supòsits d'inversió del subjecte passiu que es regulen a l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 i 58 ter.6 d'aquesta Llei, i en el supòsit de substitució a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, les quotes s'entenen suportades en el moment en què s'expedeixi la factura a la qual es refereixen els articles esmentats, llevat que el moment de la meritació sigui posterior al de l'esmentada emissió, cas en què les esmentades quotes s'entenen suportades en el moment de la meritació d'aquestes.»

Tretze. L'article 45 queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Supòsits generals de devolució.*

U. Els subjectes passius que no hagin pogut fer efectives les deduccions originades en un període de liquidació pel procediment previst a l'article 33 d'aquesta Llei, per excedir la quantia d'aquestes de les quotes meritades, tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent a 31 de desembre de cada any en l'autoliquidació corresponent a l'últim període de liquidació de l'esmentat any.

Dos. No obstant això, tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent al final de cada període de liquidació els subjectes passius a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei.

Tres. En els supòsits a què es refereixen aquest article i el següent, l'Administració Tributària Canària ha de procedir, si s'escau, a practicar liquidació provisional dins dels sis mesos següents al terme del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació en què se sol·liciti la devolució de l'impost. No obstant això, quan l'autoliquidació s'hagi presentat fora d'aquest termini, els sis mesos es computen des de la data de la seva presentació.

Quan l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional en resulti una quantitat a retornar, l'Administració Tributària Canària ha de procedir a la seva devolució d'ofici, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions provisionals o definitives, que siguin procedents.

El procediment de devolució és el previst als articles 124 a 127, tots dos inclusivament, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert en el primer paràgraf d'aquest apartat, l'Administració Tributària Canària ha de procedir a retornar d'ofici l'import total de la quantitat sol·licitada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

Transcorregut el termini establert en el primer paràgraf d'aquest apartat sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa imputable a l'Administració tributària, s'aplica a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei general tributària, des de l'endemà de la finalització de l'esmentat termini i fins a la data de l'ordenament del seu pagament, sense necessitat que el subjecte passiu així ho reclami.

Per reglament el Govern de les Canàries ha de determinar el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es refereix el present número.»

Catorze. L'article 46 queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Sol·licitud de devolucions a la fi de cada període de liquidació.*

Els subjectes passius poden optar per sol·licitar la devolució del saldo a favor seu existent al final de cada període de liquidació de conformitat amb les condicions, termes, requisits i procediment que estableixi per reglament el Govern de les Canàries.

El període de liquidació dels subjectes passius que optin per aquest procediment ha de coincidir amb el mes natural, amb independència del seu volum d'operacions.»

Quinze. L'article 58 octies.quatre queda redactat de la manera següent:

«Quatre. L'entitat dominant, sense perjudici del compliment de les seves obligacions pròpies, i amb els requisits, límits, terminis i condicions, que es determinin per reglament pel Govern de les Canàries, és responsable del compliment de les obligacions següents:

1a Comunicar a l'Administració tributària canària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per l'aplicació del règim especial a què es refereixen els articles 58 quater i quinques d'aquesta Llei.

b) La relació d'entitats del grup que apliquin el règim especial, identificant les entitats que motivin qualsevol alteració en la seva composició respecte a la de l'any anterior, si s'escau.

c) La renúncia al règim especial, que s'ha d'exercir durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte, tant pel que fa a la

renúncia del total d'entitats que apliquin el règim especial com pel que fa a les renúncies individuals.

d) L'opció que estableix l'article 58 quinquies.cinc d'aquesta Llei.

2a Presentar les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats, i procedir, si s'escau, a l'ingrés del deute tributari o a la sol·licitud de compensació o devolució que sigui procedent. Les dites autoliquidacions agregades integren els resultats de les autoliquidacions individuals de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

Les autoliquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats s'han de presentar una vegada presentades les autoliquidacions periòdiques individuals de cadascuna de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats el determina el Govern de les Canàries.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a retornar a favor de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats superi l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, es pot sol·licitar la devolució de l'excés, sempre que no hagin transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de les autoliquidacions individuals en què es va originar l'esmentat excés. Aquesta devolució s'ha de practicar en els termes disposats en el número tres de l'article 45 d'aquesta Llei. En aquest cas, no és procedent la compensació dels esmentats saldos a retornar en autoliquidacions agregades posteriors, sigui quin sigui el període de temps transcorregut fins que la devolució es faci efectiva.

En cas que es deixi d'aplicar el règim especial del grup d'entitats i quedin quantitats pendents de compensació per a les entitats integrades en el grup, aquestes quantitats s'han d'imputar a les esmentades entitats en proporció al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial hagi estat aplicable, aplicant a aquest efecte el que disposa l'article 51 d'aquesta Llei.

3a Disposar, en els termes que s'estableixi per reglament pel Govern de les Canàries, d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i serveis adquirits a tercers i utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les operacions a què es refereix l'article 58 septies.U. Aquest sistema ha de reflectir la utilització successiva dels esmentats béns i serveis fins a la seva aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació ha d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que han de ser homogenis per a totes les entitats del grup i mantenir-se durant tots els períodes en els quals sigui aplicable el règim especial, llevat que es modifiquin per causes raonables, que s'han de justificar en la mateixa memòria.

Aquest sistema d'informació s'ha de conservar durant el termini de prescripció de l'impost.»

Setze. S'afegeix un número Segon a l'annex IV, i l'actual contingut de l'annex passa a ser el número Primer, que queda redactat de la manera següent:

«Segon. Tributa a 0 euros per mil litres el biodièsel, bioetanol i biometanol que es consideri inclòs en determinada quantitat en els béns següents:

2710114100 Les altres gasolines amb un contingut de plom igual o inferior a 0,013 g per litre amb un octanatge inferior a 95.

2710114500 Les altres gasolines amb un contingut de plom igual o inferior a 0,013 g per litre amb un octanatge igual o superior a 95 però inferior a 98.

2710114900 Les altres gasolines amb un contingut de plom igual o inferior a 1,013 g per litre amb un octanatge igual o superior a 98.

2710194100 Olis pesants o gasoils que es destinin a altres usos amb un contingut de sofre inferior o igual a 0,05 per 100.

2710194500 Olis pesants o gasoils que es destinin a altres usos amb un contingut de sofre superior al 0,05 per 100 però inferior o igual a 0,2 per 100.

2710194900 Olis pesants o gasoils que es destinin a altres usos amb un contingut de sofre superior al 0,2 per 100.

A la part de la mescla que no és biocarburant li és aplicable el tipus impositiu que li correspongui de conformitat amb el que estableix el número anterior.

El conseller d'Economia i Hisenda del Govern de les Canàries ha de regular el procediment i els requisits per a l'aplicació d'aquest tipus.

Les definicions de biodièsel, bioetanol i biometanol són les contingudes a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.»

Article setè. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre:

U. L'apartat 3 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«3. Com a norma general, per determinar la base imposable, el valor real del dret originat per la concessió es fixa per l'aplicació de la regla o regles que, atenent la naturalesa de les obligacions imposades al concessionari, siguin aplicables de les que s'indiquen a continuació:

a) Si l'Administració assenyala una quantitat total en concepte de preu o cànon que hagi de satisfer el concessionari, per l'import d'aquesta.

b) Si l'Administració assenyala un cànon, preu, participació o benefici mínim que hagi de satisfer el concessionari periòdicament i la durada de la concessió no és superior a un any, per la suma total de les prestacions periòdiques. Si la durada de la concessió és superior a un any, capitalitzant, segons el termini de la concessió, al 10 per 100 la quantitat anual que satisfaci el concessionari.

Quan per a l'aplicació d'aquesta regla sigui necessari capitalitzar una quantitat anual que sigui variable com a conseqüència, exclusivament, de l'aplicació de clàusules de revisió de preus que prenguin com a referència índexs objectius de la seva evolució, es capitalitza la corresponent al primer any. Si la variació depèn d'altres circumstàncies, en què la raó matemàtica es conegui en el moment de l'atorgament de la concessió, la quantitat a capitalitzar és la mitjana anual de les que el concessionari s'ha de satisfer durant la vida de la concessió.

c) Quan el concessionari estigui obligat a revertir a l'Administració béns determinats, s'ha de computar el valor net comptable estimat dels béns a la data de reversió, més les despeses previstes per a la reversió. Per al càlcul del valor net comptable dels béns s'apliquen les taules d'amortització aprovades als efectes de l'impost sobre societats en el percentatge mitjà resultant d'aquestes. »

Dos. L'apartat 1 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«1. En la transmissió de crèdits o drets mitjançant l'exercici dels quals s'hagin d'obtenir béns determinats i de possible estimació s'exigeix l'impost pels mateixos conceptes i tipus que les que s'efectuïn dels mateixos béns i drets. Tanmateix, en el cas d'immobles en construcció, la base imposable està constituïda pel valor real del bé en el moment de la transmissió del crèdit o dret, sense que pugui ser inferior a l'import de la contraprestació satisfeta per la cessió.»

Tres. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19.

1. Són operacions societàries subjectes:

1r La constitució de societats, l'augment i disminució del capital social i la dissolució de societats.

2n Les aportacions que efectuïn els socis que no suposin un augment del capital social.

3r El trasllat a Espanya de la seva direcció efectiva o del domicili social d'una societat quan ni una ni l'altre estiguin prèviament situats en un Estat membre de la Unió Europea.

2. No hi estan subjectes:

1r Les operacions de reestructuració.

2n Els trasllats de la seu de direcció efectiva o del domicili social de societats d'un Estat membre de la Unió Europea a un altre.

3r La modificació de l'escriptura de constitució o dels estatuts d'una societat i, en particular, el canvi de l'objecte social, la transformació o la pròrroga del termini de durada d'una societat.

4t L'ampliació de capital que es realitzi amb càrrec a la reserva constituïda exclusivament per prima d'emissió d'accions.»

Quatre. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«Article 20.

1. Les entitats que realitzin, a través de sucursals o establiments permanents, operacions del seu tràfic en el territori espanyol i el domicili social i seu de direcció efectiva estiguin en països que no pertanyin a la Unió Europea estan obligades a tributar, pels mateixos conceptes i en les mateixes condicions que les espanyoles, per la part de capital que destinin a aquestes operacions.

2. Les entitats el domicili social i seu de direcció efectiva de les quals estiguin en un Estat membre de la Unió Europea diferent d'Espanya no estan subjectes a la modalitat d'operacions societàries quan realitzin, a través de sucursals o establiments permanents, operacions del seu tràfic en el territori espanyol. Tampoc estan subjectes a aquest gravamen per aquestes operacions les entitats la seu de direcció efectiva de les quals estigui en països no pertanyents a la Unió Europea si el seu domicili social està situat en un Estat membre de la Unió Europea diferent d'Espanya.»

Cinc. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«Article 21.

Als efectes del gravamen sobre operacions societàries tenen la consideració d'operacions de reestructuració les operacions de fusió, escissió, aportació d'actius i bescanvi de valors definides a l'article 83, apartats 1, 2, 3 i 5, i a l'article 94 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Sis. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Article 23.

Està obligat al pagament de l'impost a títol de contribuent i siguin quines siguin les estipulacions establertes per les parts en contra:

a) En la constitució de societats, augment de capital, trasllat de seu de direcció efectiva o domicili social i aportacions dels socis que no suposin un augment del capital social, la societat.

b) En la dissolució de societats i reducció de capital social, els socis, copropietaris, comuners o partícips pels béns i drets rebuts.»

Set. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24.

Són subsidiàriament responsables del pagament de l'impost en la constitució de societats, augment i reducció de capital social, aportacions dels socis que no suposin un augment del capital social, dissolució i trasllat de la seu de direcció efectiva o del domicili social de societats, els promotors, administradors, o liquidadors d'aquestes que hagin intervingut a l'acte jurídic subjecte a l'impost, sempre que s'hagin fet càrrec del capital aportat o hagin lliurat els béns.»

Vuit. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25.

1. En la constitució i augment de capital de societats que limitin d'alguna manera la responsabilitat dels socis, la base imposable coincideix amb l'import nominal en què aquell quedi fixat inicialment o ampliat amb addició de les primes d'emissió, si s'escau, exigides.

2. Quan es tracti d'operacions realitzades per societats diferents de les anteriors i en les aportacions dels socis que no suposin un augment del capital social, la base imposable es fixa en el valor net de l'aportació, entenent com a tal el valor real dels béns i drets aportats minorat per les càrregues i les despeses que siguin deduïbles i pel valor dels deutes que quedin a càrrec de la societat amb motiu de l'aportació.

3. En els trasllats de seu de direcció efectiva o de domicili social, la base imposable ha de coincidir amb l'haver líquid que la societat, la seu de direcció efectiva o domicili social del qual es trasllada, tingui el dia en què s'adopti l'acord.

4. En la disminució de capital i en la dissolució, la base imposable ha de coincidir amb el valor real dels béns i drets lliurats als socis, sense deducció de despeses i deutes.»

Nou. L'article 45.I.B).10 queda redactat de la manera següent:

«10. Les operacions societàries a què es refereixen els apartats 1r, 2n i 3r de l'article 19.2 i l'article 20.2 anteriors, si s'escau, quant al gravamen per les modalitats de transmissions patrimonials oneroses o d'actes jurídics documentats.»

Deu. L'article 45.I.B).12 queda redactat de la manera següent:

«12.a) La transmissió de terrenys i solars i la cessió del dret de superfície per a la construcció d'edificis en règim d'habitatges de protecció oficial. Els préstecs hipotecaris sol·licitats per a l'adquisició d'aquells, quant al gravamen d'actes jurídics documentats.

b) Les escriptures públiques atorgades per formalitzar actes o contractes relacionats amb la construcció d'edificis en règim d'«habitatges de protecció oficial», sempre que s'hagi sol·licitat l'esmentat règim a l'Administració competent en aquesta matèria.

c) Les escriptures públiques atorgades per formalitzar la primera transmissió d'habitatges de protecció oficial, una vegada obtinguda la qualificació definitiva.

d) La constitució de préstecs hipotecaris per a l'adquisició exclusiva d'habitatges de protecció oficial i els seus annexos inseparables, amb el límit màxim del preu de l'esmentat habitatge, i sempre que aquest últim no excedeixi els preus màxims establerts per als habitatges de protecció oficial.

e) La constitució de societats i l'ampliació de capital, quan tinguin per objecte exclusiu la promoció o construcció d'edificis en règim de protecció oficial.

Per al reconeixement de les exempcions previstes a les lletres a) i b) anteriors és suficient que es consignin en el document que el contracte s'atorga amb la finalitat de construir habitatges de protecció oficial i queda sense efecte si transcorren tres anys a partir de l'esmentat reconeixement sense que obtingui la qualificació o la

declaració provisional o quatre anys si es tracta de terrenys. L'exempció s'entén concedida amb caràcter provisional i condicionada al compliment que en cada cas exigeixin les disposicions vigents per a aquesta classe d'habitatges. En el supòsit de les lletres a) i b) d'aquest apartat, el còmput del termini de prescripció previst a l'article 67 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es comença a comptar una vegada transcorregut el termini de tres o quatre anys d'exempció provisional.

Les exempcions previstes en aquest número també s'apliquen a aquelles que, amb protecció pública, dimanen de la legislació pròpia de les comunitats autònomes, sempre que els paràmetres de superfície màxima protegible, preu de l'habitatge i límit d'ingressos dels adquirents no excedeixin els establerts en la norma estatal per als habitatges de protecció oficial.»

Onze. L'article 45.I.B).20 queda redactat de la manera següent:

«20.1 Les operacions de constitució i augment de capital de les societats d'inversió de capital variable regulades a la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva, així com les aportacions no dineràries a les entitats, queden exemptes en la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

2. Els fons d'inversió de caràcter financer regulats a la llei esmentada anteriorment gaudeixen d'exempció en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats amb el mateix abast establert a l'apartat anterior.

3. Les institucions d'inversió col·lectiva immobiliària regulades a la Llei esmentada anteriorment que, amb el caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, tinguin per objecte social exclusiu l'adquisició i la promoció, incloent-hi la compra de terrenys, de qualsevol tipus d'immoble de naturalesa urbana per al seu arrendament, sempre que, a més, els habitatges, les residències d'estudiants i les residències de la tercera edat, en els termes que s'estableixi per reglament, representin conjuntament almenys el 50 per cent del total de l'actiu, tenen el mateix règim de tributació que el previst en els dos apartats anteriors.

De la mateixa manera, aquestes institucions gaudeixen d'una bonificació del 95 per cent de la quota d'aquest impost per l'adquisició d'habitatges destinats a l'arrendament i per l'adquisició de terrenys per a la promoció d'habitatges destinats a l'arrendament, sempre que, en tots dos casos, compleixin els requisits específics sobre manteniment dels immobles establerts a les lletres c) i d) de l'article 28.5 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, llevat que, amb caràcter excepcional, hi hagi l'autorització expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. Els fons de titulització hipotecària i els fons de titulització d'actius financers estan exempts de totes les operacions subjectes a la modalitat d'operacions societàries.»

Dotze. L'apartat 3 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«3. Quan el valor declarat pels interessats sigui superior al resultant de la comprovació, aquell té la consideració de base imposable. Si el valor resultant de la comprovació o el valor declarat és inferior al preu o contraprestació pactada, s'ha de prendre aquesta última magnitud com a base imposable.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. Als efectes de prescripció, en els documents que s'hagin de presentar a liquidació, es considera que la data dels privats és la de la seva presentació, llevat que amb anterioritat es doni qualsevol de les circumstàncies previstes a l'article 1.227 del Codi civil, cas en què es computa la data de la incorporació, inscripció, mort o lliurament, respectivament. En els contractes no reflectits documentalment, es considera, als mateixos efectes, que la data és la del dia en què els interessats donin compliment al que preveu l'article 51. La data del document privat que prevalgui

als efectes de prescripció, de conformitat amb el que disposa aquest apartat, determina el règim jurídic aplicable a la liquidació que sigui procedent per l'acte o contracte incorporat a aquest.»

Catorze. L'apartat 1 de l'article 54 queda redactat de la manera següent:

«1. Cap document que contingui actes o contractes subjectes a aquest impost no s'ha d'admetre ni tenir efecte en una oficina o registre públic sense que es justifiqui el pagament del deute tributari a favor de l'Administració Tributària competent per exigir-lo, consti declarada l'exempció per aquesta, o, almenys, la presentació en aquesta de l'esmentat document. De les incidències que es produeixin se n'ha de donar compte immediatament a l'Administració interessada. Els jutjats i tribunals han de remetre a l'Administració tributària competent per a la liquidació de l'impost una còpia autoritzada dels documents que admetin on no consti la nota d'haver estat presentats a liquidació a l'esmentada Administració.

La justificació del pagament o, si s'escau, de la presentació de l'esmentat document es fa mitjançant l'aportació en qualsevol suport de l'original acreditatiu d'aquest o d'una còpia de l'original.»

Quinze. L'apartat 4 de l'article 56 queda redactat de la manera següent:

«4. La competència per a l'aplicació de l'impost i l'exercici de la potestat sancionadora correspon a l'Administració tributària de la comunitat autònoma o de l'Estat a la qual s'atribueixi el seu rendiment d'acord amb els punts de connexió aplicables segons les normes reguladores de la cessió d'impostos a les comunitats autònomes.»

Article vuitè. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. El paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«a) Les conduïdes personalment pels viatgers de més de disset anys procedents de països tercers, sempre que no superin els límits quantitius següents:

- 1r Un litre d'alcohol o begudes derivades; o
- 2n Dos litres de productes intermedis o vins escumosos i begudes fermentades, i
- 3r Quatre litres de vi tranquil i setze litres de cervesa.»

Dos. El punt 4 de l'article 65.1.a) queda redactat de la manera següent:

«4. Els ciclomotors de dues o tres rodes i els quadricicles lleugers.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 66, «Exempcions, devolucions i reduccions», amb la redacció següent:

«5. La base imposable de l'impost, determinada de conformitat amb el que preveu l'article 69, és objecte d'una reducció del 30 per cent del seu import respecte dels vehicles següents:

a) Vehicles definits com a «autocaravanes» en la versió vigent el dia 30 de juny de 2007 de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.

b) Vehicles condicionats per ser utilitzats com a vivenda als quals es refereixen l'últim paràgraf del número 1r i l'últim paràgraf del número 8è, tots dos de l'apartat 1.a) de l'article 65.»

Quatre. El paràgraf b) de l'article 69 queda redactat de la manera següent:

«b) En els mitjans de transport usats, pel seu valor de mercat en la data de meritació de l'impost.

Quan es tracti de mitjans de transport que hagin estat prèviament matriculats a l'estranger i que siguin objecte de primera matriculació definitiva a Espanya i tinguin la condició d'usats, del valor de mercat s'ha de minorar, en la mesura que estigui inclòs en aquest, l'import residual de les quotes dels impostos indirectes que haurien estat exigibles, sense ser deduïbles, en cas que el mitjà de transport hagi estat objecte de primera matriculació definitiva a Espanya i estigui en estat nou. A aquests efectes, l'import residual es determina aplicant sobre el valor de mercat del mitjà de transport usat en el moment de la meritació un percentatge igual al que, al seu moment, hagin representat les quotes d'aquests impostos en el preu de venda, impostos inclosos, de l'indicat mitjà de transport en estat nou.

Els subjectes passius poden utilitzar, per determinar el valor de mercat, els preus mitjans de venda aprovats a aquest efecte pel ministre d'Economia i Hisenda que estiguin vigents en la data de meritació de l'impost. En els casos en què sigui aplicable la minoració a què es refereix el paràgraf anterior, el ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir el procediment per determinar la part dels preus mitjans que correspon a l'import residual de les quotes dels impostos indirectes suportades.

Quan els subjectes passius declarin un valor de mercat determinat de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior, l'Administració tributària no pot comprovar pels altres mitjans previstos a l'article 57 de la Llei general tributària el valor així declarat.»

Cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 70 queden redactats de la manera següent:

«1. Per a la determinació dels tipus impositius aplicables s'estableixen els epígrafs següents:

Epígraf 1r

a) Vehicles amb unes emissions oficials de CO₂ no superiors a 120 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad i dels vehicles compresos en els epígrafs 6è, 7è, 8è i 9è.

b) Vehicles proveïts d'un sol motor que no sigui de combustió interna, amb excepció dels vehicles tipus quad.

Epígraf 2n Vehicles amb unes emissions oficials de CO₂ superiors a 120 g/km i que siguin inferiors a 160 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad i dels vehicles compresos a l'epígraf 9è.

Epígraf 3r Vehicles amb unes emissions oficials de CO₂ no inferiors a 160 g/km i que siguin inferiors a 200 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad i dels vehicles compresos a l'epígraf 9è

Epígraf 4t

a) Vehicles amb unes emissions oficials de CO₂ iguals o superiors a 200 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad i dels vehicles compresos a l'epígraf 9è.

b) Vehicles respecte dels quals sigui exigible el mesurament de les seves emissions de CO₂, quan aquestes no s'acreditin.

c) Vehicles compresos a les categories N2 i N3 condicionats com a vivenda.

d) Vehicles tipus quad. S'entén per vehicle tipus quad el vehicle de quatre rodes o més, amb un sistema de direcció mitjançant manillar en el qual el conductor va assegut encamellat i que està dotat d'un sistema de tracció adequat a un ús fora de carretera.

e) Motos nàutiques. S'entén per 'moto nàutica' l'embarcació propulsada per un motor i projectada per ser manejada per una o més persones assegudes, dretes o de genolls, sobre els límits d'un casc i no dins d'aquest.

Epígraf 5è

a) Vehicles no compresos als epígrafs 1r, 2n, 3r, 4t, 6è, 7è, 8è o 9è.

b) Embarcacions i vaixells d'esbarjo o d'esports nàutics, amb excepció de les motos nàutiques.

c) Avions, avionetes i altres aeronaus.

Epígraf 6è. Motocicletes no compreses a la lletra c) de l'epígraf 9è les emissions oficials de CO₂ de les quals no siguin superiors a 80 g/km.

Epígraf 7. Motocicletes no compreses a la lletra c) de l'epígraf 9è les emissions oficials de CO₂ de les quals siguin superiors a 80 g/km i inferiors a 100 g/km.

Epígraf 8è Motocicletes no compreses a la lletra c) de l'epígraf 9è les emissions oficials de CO₂ de les quals no siguin inferiors a 100 g/km i siguin inferiors a 120 g/km.

Epígraf 9è

a) Motocicletes no compreses a la lletra c) d'aquest epígraf les emissions oficials de CO₂ de les quals siguin iguals o superiors a 120 g/km.

b) Motocicletes no compreses a la lletra c) d'aquest epígraf les emissions oficials de CO₂ de les quals no s'acreditin.

c) Motocicletes que tinguin una potència CEE igual o superior a 74KW (100 cv), siguin quines siguin les seves emissions oficials de CO₂.

2. Els tipus impositius aplicables són els següents:

a) Els tipus que, de conformitat amb el que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma.

b) Si la comunitat autònoma no ha aprovat els tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'apliquen els següents:

Epígrafs	Península i Illes Balears	Canàries
1r i 6è	0,00 per 100	0,00 per 100
2n i 7è	4,75 per 100	3,75 per 100
3r i 8è	9,75 per 100	8,75 per 100
4t i 9è	14,75 per 100	13,75 per 100
5è	12,00 per 100	11,00 per 100

c) A Ceuta i Melilla s'apliquen els tipus impositius següents:

Epígrafs	0 per 100
1r i 6è	0 per 100
2n i 7è	0 per 100
3r i 8è	0 per 100
4t i 9è	0 per 100
5è	0 per 100»

Article novè. *Bonificació a l'impost sobre les primes d'assegurances de les operacions d'assegurança de transport públic urbà i per carretera.*

Durant els anys 2008 i 2009 tenen una bonificació del 75 per 100 a l'impost sobre les primes d'assegurances les operacions d'assegurança relacionades amb el transport públic urbà i per carretera de mercaderies o viatgers en les quals concorrin les circumstàncies següents:

a) Que cobreixin els riscos d'accidents personals dels ocupants dels vehicles de transport, de danys propis soferts pels vehicles de transport i de la seva responsabilitat civil per ús i circulació, de danys sobre les mercaderies transportades o de qualsevol altra responsabilitat civil del transportista.

b) Que la prima de l'assegurança es meriti l'any 2008 o 2009, amb una cobertura màxima d'un any i el període de cobertura del qual s'iniciï en el mateix exercici.

La repercussió de l'impost sobre les primes d'assegurances per les entitats asseguradores a les persones que contractin les assegurances que tinguin dret a la bonificació anterior s'ha de fer consignant en el rebut, de manera separada, la quota resultant d'aplicar el tipus de gravamen i la quota resultant d'aplicar la bonificació.

En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les entitats asseguradores han de regularitzar la repercussió de l'impost, aplicant la bonificació als prenedors dels contractes d'assegurances que hi tinguin dret respecte a les primes meritedes entre l'inici de 2008 i la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article desè. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

Es modifica el paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que queda redactat de la manera següent:

«e) Els agents i comissionistes de duanes, quan actuïn en nom i per compte dels seus comitents. No obstant això, aquesta responsabilitat subsidiària no afecta el deute duaner.»

Disposició addicional primera. *Mesures per incentivar la política d'habitatge.*

El Govern presentarà en el termini de tres mesos un pla de mesures que incentivin, en el marc de la normativa de la Unió Europea, la promoció d'habitatges per destinar-los a l'arrendament amb opció de compra i que fomentin la rehabilitació d'habitatges.

Disposició addicional segona. *Lleialtat institucional.*

El Govern, de conformitat amb el principi de lleialtat institucional, procedirà a avaluar bilateralment en el marc de la reforma del sistema de finançament l'import corresponent a les pèrdues d'ingressos que suposin la supressió de l'impost sobre patrimoni i fer efectiva la compensació corresponent.

Disposició addicional tercera. *Anàlisi de noves figures que fomentin la creació de petites i mitjanes empreses.*

El Govern analitzarà les fórmules que existeixen en el dret comparat per fomentar la creació de petites i mitjanes empreses i el suport als emprenedors, i que responen a la denominació de «business angels», per estudiar-ne la viabilitat a Espanya i, si s'escau, el règim jurídic i fiscal que els seria aplicable.

Disposició transitòria primera. *Efectes de l'exempció en la modalitat d'operacions societàries dels fons de titulització.*

L'exempció de la modalitat d'operacions societàries de totes les operacions que realitzin els fons de titulització hipotecària i els fons de titulització d'actius financers, que estableix l'article 45.I.B).20 del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, és aplicable a qualsevol que hagin realitzat des de la seva constitució, inclosa aquesta.

Disposició transitòria segona. *Renúncia al règim especial del grup d'entitats.*

Les entitats que hagin optat per l'aplicació del règim especial del grup d'entitats d'acord amb les condicions establertes a l'article 163 sexies de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i a l'article 58 sexies de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, poden renunciar-hi fins al 31 de gener de 2009, sense que, a aquests efectes, els sigui aplicable el termini de tres anys a què es refereixen els esmentats articles.

Disposició transitòria tercera. *Modificació de la base imposable de l'impost sobre el valor afegit i de l'impost general indirecte canari.*

Els subjectes passius que siguin titulars de crèdits totalment o parcialment incobrables corresponents a quotes repercutides per la realització d'operacions gravades per als quals, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hagi transcorregut més d'un any però menys de dos anys i tres mesos des de la meritació de l'impost, poden procedir a la reducció de la base imposable en el termini dels tres mesos següents a l'entrada en vigor, sempre que es donin tots els requisits a què es refereix l'article 80. quatre de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, amb exclusió del que es refereix la condició 1a d'aquest precepte, i l'article 22è 7 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, amb exclusió de l'esmentat a la condició 1a d'aquest precepte.

No es poden acollir al que disposa el paràgraf anterior els subjectes passius que durant el termini dels tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei puguin reduir la base imposable de conformitat amb el que disposa l'article 80. tres de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i a l'article 22è 6 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.

Disposició final primera. *Beneficis fiscals aplicables al Simposi Commemoratiu del 90 Aniversari del Saló Internacional de l'Automòbil de Barcelona 2009.*

U. El programa corresponent al Simposi Commemoratiu del 90 Aniversari del Saló Internacional de l'Automòbil de Barcelona té la consideració d'esdeveniment d'excepcional interès públic als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Dos. La durada d'aquest programa és de l'1 de gener de 2009 al 31 de desembre de 2010.

Tres. La certificació de l'adequació de les despeses realitzades als objectius i plans del programa és competència d'un consorci que es crearà de conformitat amb el que disposa l'article 27.2.b) de l'esmentada Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Quatre. Les actuacions a realitzar són les que assegurin l'adequat desenvolupament de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes d'activitats l'ha de fer el Consorci al qual s'ha fet referència a l'apartat anterior.

Cinc. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims establerts a l'article 27.3 de la Llei 49/2002.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació als intermediaris financers.*

Es modifica la redacció de l'apartat 3 de la disposició addicional segona, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'entitat de crèdit dominant d'un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit té l'obligació d'informar l'Administració tributària i les institucions encarregades de la supervisió financera, en la forma en què s'estableixi per reglament, de les activitats realitzades per les filials a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional i de la identitat dels contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques i els subjectes passius de l'impost sobre societats, que siguin titulars dels valors emesos per aquelles, així com els contribuents de l'impost sobre la renda de no-residents que obtinguin rendes procedents d'aquests valors mitjançant establiment permanent situat en el territori espanyol.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

Es modifica l'article 34 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, que queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Normes generals.*

1. La competència per a la gestió i liquidació de l'impost correspon a les delegacions i administracions d'Hisenda o, si s'escau, a les oficines amb funcions anàlogues de les comunitats autònomes que tinguin cedida la gestió del tribut.

2. Les comunitats autònomes poden regular els aspectes sobre la gestió i liquidació d'aquest impost segons el que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia. Quan la comunitat autònoma no hagi regulat aquests aspectes, s'apliquen les normes establertes en aquesta Llei.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, la competència per establir com a obligatori el règim d'autoliquidació de l'impost correspon a l'Estat, que introduirà a la Llei de l'impost les comunitats autònomes en les quals s'hagi establert l'esmentat règim.

4. D'acord amb el que disposa l'apartat anterior, s'estableix el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori a les comunitats autònomes següents:

Comunitat Autònoma d'Andalusia.
Comunitat Autònoma d'Aragó.
Comunitat Autònoma de les Canàries.
Comunitat de Castella i Lleó.
Comunitat Autònoma de Catalunya.
Comunitat Autònoma de Galícia.
Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.»

Disposició final quarta. *Activitat d'incubació avícola.*

El Govern es compromet a analitzar l'activitat d'incubació avícola i la seva adequada classificació en l'IAE en el context de la reforma del sistema de finançament local.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això:

a) Els apartats u a deu, tots dos inclusivament, tretze, catorze, quinze i setze de l'article primer són aplicables als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2008.

b) L'article tercer és aplicable a partir de l'1 de gener de 2008.

c) Els apartats quatre i cinc de l'article cinquè, els apartats cinc i sis de l'article sisè i l'apartat u de l'article vuitè, entren en vigor l'1 de desembre de 2008.

d) Els apartats nou a onze, tots dos inclusivament, de l'article cinquè i onze a tretze, tots dos inclusivament, de l'article sisè són aplicables als períodes de liquidació que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2009.

e) Els apartats onze i dotze de l'article primer i els apartats tres a nou, tots dos inclusivament, de l'article setè són aplicables a partir de l'1 de gener de 2009.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO